SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 18. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 30, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го СІЧНЯ 1990 Ч. 18. РІК XCVII.

КУБАНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕЗЕРВІСТІВ

Ставропіль. — В регіонах Північного Кавказу 16-го січня вночі почалась мобілізація резервістів для відправки в республіки Закавказзя. Населення негайно вибухнуло обуренням проти цієї мобілізації. Передусім протестували жінки. Наприклад, у селі Донському вони лягли під колеса автобуса, в якому резервістів везли до Азербайджану.

В містах Іпатов і Свєтлоград створилися страйкові комітети, які вимагали стримати мобілізацію. В Благородному відбувся мітинг, у якому взяли участь 5,000 людей. Мітинг прийняв текст листа на адресу Верховної Ради СССР з вимогою відмінити наказ про мобілізацію. Акції протесту пройшли в багатьох інших населених пунктах Ставропільщини, а в Ставрополі на всіх великих підприємствах були створені жіночі комітети. На площі ім. Леніна протягом кількох днів не припинялися демонстрації і мітинги протесту, організовані Народним Фронтом Кубані. В неділю, 21-го січня, в будинку політпросвіти, відбулися збори, які тривали понад п'ять годин. Усі промовці засудили акцію мобілізації громадян для відправки до Азербайджану, назвавши її злочинною.

У Краснодарі також проходили масові мітинги від 18-го до 20-го січня перед будинком крайового комітету КПСС. В мітингах взяло участь близько 50,000 людей. Головною їх вимогою було — повернути всіх мобілізованих кубанців і вивести війська з Азербайджану, Вірменії й Нагірного Карабаху. Мітинг був організований жіночим комітетом і на ньому виступили представники Народного Фронту Кубані, незалежні журналісти та представники інших неформальних об'єднань.

В результаті наказ про мобілізацію стримали, а Горбачов змушений був виступити на телевізії з запевненнями, що через два місяці вояків повернуть із Закавказзя.

НАРОДНІ РУХИ В СССР БУДУТЬ ПРОДОВЖУВАТИ БОРОТЬБУ ЗА СВОБОДУ

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" у Москві Билл Келлер, який перевів короткі телефонічні інтерв'ю з представниками, в більшості з головами народних рухів в дев'ятьох республіках СССР, пише на підставі почутого, що народні рухи Прибалтики, України, Грузії і закавказьких республік будуть продовжувати боротьбу за свободу, не зважаючи на події в Азербайджані і Вірменії.

Більшість із запитаних не дуже погоджувались з думкою, що висилка війська і спеціяльних частин КГБ до Азербайджану була демонстрацією мілітарної сили центрального уряду вжита для відстрашення активності народних рухів в інших республіках. Також помилки, які були зроблені азербайджанцями, особливо їхня ворожа постава до вірменів, матиме якийсь вплив на мирну боротьбу національних рухів поза закавказькими республіками.

„Я думаю, — заявив кореспондентові поет і письменник Іван Драч, голова Народного Руху України за Перебудову, — що ситуація в Азербайджані виїмкова, її правдоподібно перенесення сили в Москві але висилка війська може й була конечною з огляду на міжнаціональні зудари між азербайджанцями і вірменами, зглядно між їхніми слабо озброєними групами.

В загальному національні (газета пише націоналістичні) групи у республіках сподіються споміщнення процесу децентралізації влади і збільшення свободи для поодиноких республік, бо консервативні застійні сили в центральному уряді будуть використовувати події на закавказзі для своїх прихованих цілей, але і вони вже не зможуть зупинити розпочатого маршу народів в напрямі свободи.

Оазу Г. Нантої, голова Народного Руху Молдавії, **який домагається збільшення свободи для своєї республіки** заявив, що безсумніву генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Михаїл Горбачов матиме труднощі в майбутньому не тільки з опозицією внутрі компартії, але також з народними рухами в республіках, працю і вимоги яких вже, практично беручи, зупинити не можна.

Керівники народних рухів Грузії, Узбекистану, Казахстану, Молдавії, України, Вірменії, Литви, Латвії і Естонії розмовляли з кореспондентом Келлером у вівторок, 23-го січня. Усі вони підкреслювали, що висловлюють свою особисту опінію і не говорять в імені очолюваних ними рухів. Деякі з них підкреслювали, що через незадовільні брак інформацій, навіть з терену воєнних дій в Азербайджані. Келлер каже, що, наприклад, представники Прибалтики і Грузії говорять навіть про вихід із Союзу, тоді, коли інші, включно з Україною і Молдавією, відмовляються покищо на ці теми говорити. Очевидно, існує ще одна проблема, яку республіки повинні розв'язати, — кажуть західні спостерігачі, — а це релігійні різниці між мусулманами і християнами, католиками і православними тощо. Правда, кажe член узбекистанського Народного Руху поет Мохаммед Салих, Москва боїться мусулманського фундаменталізму і впливу на деякі республіки мусулманських країн світу. Може й тому у такому поспіху були вислані військові частини і КГБ до Азербайджану, — каже згаданий узбекистанський активіст.

КРЕМЛІВСЬКІ ЛІДЕРИ ШУКАЮТЬ ШЛЯХІВ ЗАМИРЕННЯ В АЗЕРБАЙДЖАНІ

Москва. — Не зважаючи на те, що в Азербайджані далі гріває напруга у відносинах між совєтською окупаційною армією і місцевим Народним Рухом, центральний уряд у Кремлі, а також особисто генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Михаїл Горбачов, шукають шляхів до замирення, прийшовши мабуть до переконання, що боротьбу і освідомлюючу працю Народного Руху підтримують понад 90 відсотків азербайджанців.

Доказом цього була, як відомо, також постанова республіканської Верховної Ради з вимогою негайного виведення армії і спеціяльних частин КГБ, погроза про вихід із Союзу, проголошення ефективно діючих страйків робітників, які поширилися також на оливну продукцію, і доставу оливних виробів до інших країн тощо.

Доказом зміни політики кремлівських керівників є також заява міністра внутрішніх справ СССР Вадима В. Бакатіна, який запросив представників Народного Руху на переговори, метою яких буде встановлення льокальної, тобто азербайджанської контролі в Баку і західній частині Азербайджану. Бакатін переконаний, що в середині Народного Руху є здорові конструктивні сили, які здають собі справу із серйозності ситуації, яка створилася і вони, спільно з місцевою міліцією можуть тримати лад і порядок без наявності військових, чи спеціяльних всесоюзних частин.

Подібну думку висловив також М. Горбачов даючи цілком іншу оцінку Народним Рухові, хоч не забув згадати про небезпечні дії „екстремістів", які, мовляв, у всьому завинили.

Обидва кремлівські керівники, М. Горбачов і В. Бакатін, атакували дію „екстремістів" також в інших республіках і підкреслювали, що завдяки їм деякі народні рухи за перебудову почали висувати нову концепцію виходу із Союзу та поширювання антагонізмів між поодинокими національностями в СССР.

Другою не менш важливою справою, що змушує центральний уряд міняти своє становище і відношення до Народного Руху в Азербайджані, є економіка. У республіці, а також на всесоюзному ринку, відчувається великий брак бензини і оливних виробів, страйки робітників спричинились до зменшення призначення транспортових і пасажирських літаків в Баку, сітка поїздів з браку пального була змушена обмежити число пасажирського транспорту, а активність Народного Руху цілковито почала міняти думку населення про Комуністичну партію. У зв'язку з подіями досі 200,000 членів компартії відісла ли, або порвали на куски свої партійні книжечки, а росіяни, мешканці в Баку й інших містах, почали втікати з республіки, або були евакуовані військовим командуванням. Біда тільки в тому, що більшість росіян була перекинена в Україну, найбільше в Одеську область.

Навіть колишній шеф КГБ в Азербайджані, а пізніше перший секретар компартії на протязі 14 років Гайдар А. Алієв, виступив тепер з критикою політики М. Горбачова і похвалою в сторону Народного Руху. „Азербайджанцям урвався терпець, і все це завдяки необдуманим потягненням М. Горбачова і його дорадників, які замість переговорів обрали шлях мілітарного придушення національних стремлінь місцевого населення". У подібному тоні політику Горбачова критикують також інші провідні діячі азербайджанського Народного Руху.

КОМУНІСТИЧНІ ПАРТІЇ У СХІДНІЙ ЕВРОПІ ТРАТЯТЬ ҐРУНТ ПІД НОГАМИ

Берлін. — Численні кореспонденти й пресові агентства інформують, що комуністичні партії у Східній Европі, зокрема у Східній Німеччині, Польщі і Румунії, тратять цілковито ґрунт під ногами, тобто підтримку широких народних мас, які домагаються демократичних реформ і цілковитої перебудови державних структур.

Наприклад, у так званій Німецькій Демократичній Республіці (Східній Німеччині) теперішній прем'єр-міністер Ганс Модров (коніст) був змушений погодитися, після бурхливих пленарних нарад 28-го січня, на перебудову свого уряду і приспішення парляментарних виборів, які відбудуться 18-го березня, замість первісної дати 6-го травня. До того часу, тобто до 18-го березня, Модров мусить переформувати свій кабінет, притягаючи до співпраці інші некомуністичні партії, а якщо йому не вдасться цього зробити, повинен зрезигнувати із свого посту і дати можливість іншому політикові здемократизувати цілу державну систему. Отже, починаючи від поне ділка, 29-го січня, повинні розпочатися переговори про реконструкцію уряду до якого входитимуть дев'ят політичних партій. Покищо не відомо чи 27 дотеперішніх міністрів, членів комуністичної партії, затримають свої міністерські пости, чи будуть змушені під тиском інших партій і спільноти зрезигнувати.

Більш драматична подія відбулася в кінці минулого тижня у Польщі. Польська комуністична партія, яка під назвою Польська Об'єднана Робітнича Партія, керувала державою на протязі 45 років, розв'язалась, а її представники на партійному з'їзді у Варшаві заявили, що вони не бачать сенсу в дальшому існуванні партії, яку підтримує лише 2.5 відсотка населення і яка не має політичного майбутнього. Партійне керівництво на місце ПОРП вирішило створити нову демократичну ліву партію, але і в цій справі не було однозгідного рішення і понад 100 делегатів, не послухавши навіть самого Войцеха Ярузельського, який, як відомо, був довший час першим секретарем ЦК ПОРП, а тепер займає пост президента в новому уряді, створили ініціятивну групу завданням якої є застановитись над створенням нової соціял-демократичної партії в Польщі, до якої входили б також колишні члени комуністичної партії.

Минулого тижня Лех Валенса дав свою повну підтримку тим членам компартії, які вийшли з ініціятивою творення соціял-демократичної партії і цю підтримку деякі скрайні, тобто праві комуністи, назвали вмішуванням Заходу до внутрішніх міжпартійних справ Польщі. Тепер, кажуть політичні спостерігачі, розпічнеться у Польщі загальне обвинувачення діяльности комуністичної партії, яка на протязі майже півстоліття спричинилась не тільки до економічної катастрофи, але до багатьох нелюдяних злочинів супроти власного народу і національних меншин.

У Букарешті, Румунія, також відбулися бурхливі демонстрації проти, в першу чергу колишніх провідних членів комуністичної партії, які, не зважаючи на зміни і великі жертви, які румуни заплатили за осунення від влади президентадиктатора Ніколае Чавшеску, далі сидять на керівних урядових постах в центральному і льокальних урядах. Демонстрацію зорганізували три некомуністичні партії, які домагаються приспішення парляментарних виборів і цілковитої резигнації провідних комуністів із своїх урядових постів.

На думку політичних аналітиків ситуація у Східній і Центральній Европі, а може же також і в Совєтському Союзі, буде погіршуватися з дня на день. На їх думку комунізм не має вже жадної майбутності.

Ю. Осінчук концертує на кораблі

Ню Йорк. — Відома наша піяністка д-р Юліяна Осінчук цього року, як і минулого, дістала запрошення концертувати в часі морської подорожі океанами. Тим разом вона бере участь аж у двох таких мандрівках із циклю „Фестиваль на океані", на кораблі „Віст фйорд". **Перша подорож відбулася в часі від 7-го січня до 23-го січня** п. н. „Овертура" від Ню Йорку через Фльориду, Колюмбію, Панаму, Мехіко до Лос Анджелесу.

З Лос Анджелесу д-р Ю. Осінчук, від'їздить на другу подорож п.н.„Інтермецо", яка іде від 23-го січня до 14-го лютого через Гаваї, Соломонські острови, Нову Каледонію до Австралії. Після перебування у Сиднеї піяністка повертається літаком до Ню Йорку.

Ю. Осінчук

На обидвох цих морських турах д-р Ю. Осінчук виступить тричі із самостійними концертами і 17 разів з іншими музиками, яких заангажовано на ці подорожі. Між учасниками концертів читаємо такі відомі прізвища як Анна Моффо, солістка Метрополітальної опери, скрипаль Руджієро Річчі, піяніст Джеремі Менугін, челіст Леслі Парнас та інші. В часі другої тури „Інтермецо" виступить в дорозі між Лос Анджелес і Гаваями відомий піяніст з України Александер Слободяник.

У цих музичних подорожах бере тим разом участь також відомий музичний критик „Ню Йорк Таймсу" та продуцент музичних радієвих передач станції WQXR Роберт Шерман.

Філядельфійський щоденник пише про трагедію Чорнобиля

Філядельфія (Я. Татомир). — У неділю, 14-го січня, у додатку до найбільшого філядельфійського щоденника „Філядельфія Інквайер" появилася велика 10-сторінкова стаття п. н. „Друга катастрофа Чорнобиля" пера Стіва Ґолдстіна, кореспондента газети в СССР в останніх трьох роках. Статтю прикрашує дев'ять багатомовних знимок, що їх виконав фотограф газети Чарлз Фокс.

На чоловій сторінці журналу-додатку С. Ґолдстін пише: „Розміри найгіршої нуклеарної катастрофи світу були приховувані понад три роки. Тепер прості люди України платять жахливу ціну". Ці люди, каже автор, бідні, довірливі, оніміли брехнею їхньої влади, брехнею яка тривала усе їхнє життя, не розуміють, що навіть жнива, які вони збирають, так як збирали впродовж поколінь і поколінь є — смертельні.

Для ілюстрації каригідного приховування владою розмірів затруєння великих районів України і Білорусі радіяцією та просто кримінального одурювання людей, що немає великої небезпеки, Ґолдстін подає точні дати як деякі місцевості переселювано у дальші околиці щойно по місяцях, а то й по роках після катастрофи.

Автор говорить, що перша вістка про жахливу нуклеарну катастрофу у Чорнобилі появилася у совєтсь-

(Закінчення на ст. 7-ій)

ЗУСТРІЧ З О. ГОРИНЬ

Чикаго. — Об'єднання українських жіночих організацій міста Чикаго й околиці влаштовує зустріч з Ольгою Горинь, членом УГС, НРУП, Комітету захисту УКЦ, дружиною Михайла Гориня. Зустріч відбудеться в суботу, 10-го лютого, о 6-ій год. вечора в авдиторії собору свв. Володимира і Ольги, Оклей і Супіріор. Вступ — 10 дол. від особи, студенти — 5 дол.

В АМЕРИЦІ

ЦЕНТР КОНТРОЛІ НАД хворобами проголосив загальнокрайову епідемію грипи, яка своїм поширенням є найбільшою епідемією після 1984-85 років. Захворювання грипою від вірусу Ей-Шанґай було зареєстровано у 35-ти стейтах країни. Епідеміологи із Атланти повідомили, що проголошення епідемії базується на даних про поширення смертельних випадків у 121 містах Америки. Пропорція між смертельними випадками викликаними захворюванням грипою, пневмонією та ускладненнями, спричиненими грипою, на багато перевищила передбачення. Д-р Стівен Остроф, епідеміолог із Центру контролі над хворобами в Атланті, повідомив, що вершина епідемії очікується в кінці січня, та радить особам 65 років і старшим із слабшим здоров'ям для того, щоб запобігти захворюванню, отримати протигрипове щеплення. В середньому від грипи в Америці щорічно помирає приблизно 20,000 осіб, цього року кількість їх буде набагато більша. Минулого тижня у Центрі було зареєстровано 15,090 смертельних випадків, з яких 1,132, тобто 7.6 відсотка, були спричинені грипою та пневмонією. Епідемія грипи Ей-Шанґай досягла великих розмірів у Англії, Европі та Совєтському Союзі.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ проголосив у середу, 24-го січня, в Конгресі про наміри Білого Дому надати фінансову допомогу Панамі у сумі одного біл. дол. для відбудови економіки після американської інвазії та після корупції влади генерала Норієґи. Майже половину цієї суми плянується виділити готівкою, а другу — у формі позички. Якщо ця пропозиція буде затверджена законодавцями, то частина грошей піде із державних резерв, а решта — за рахунок зниження допомоги іншим країнам. Крім очікуваної прямої допомоги, Адміністрація вирішила також „розморозити" панамські активи в американських банках, які нараховують 400 міл. дол. Новий президент Панами Гільєрмо Ендара у відповідь на цю пропозицію американської влади сказав, що 1 біл. дол. — це дуже щедрий дар, але це лише половина суми яку вони потребують.

У ЦЬОМУ ФІСКАЛЬНОМУ році американська влада видасть 8.8 біл. дол. з бюджету на війну з наркотиками. Президент Джордж Буш запропонував збільшити цю суму на додаткових 1.2 біл. дол., а демократи — на 5 біл. дол. Пропозиція президента, яка була оголошена в середу, 24-го січня, стала другим кроком у новій політиці боротьби з наркотиками, проголошеній у вересні минулого року. Президент плянує на 50 відсотків збільшити фінансування війська для посилення боротьби з міжнародною торгівлею наркотиками. Отже, зросте роля Пентагону, який виділить третю частину із свого протинаркотикового бюджету 1.2 біл. дол. для допомоги країнам „експортерам" наркотиків Колюмбії, Перу та Болівії. Серед конкретних заходів, запропонованих Дж. Бушем, є зосередження більшої уваги на метрополітальні райони Ню Йорку, Маямі, Лос Анджелесу та Гюстону, підсилення лікування наркоманів у федеральних, стейтових та льокальних тюрмах, потреба введення кари смерти за торгівлю наркотиками, яка не лише стала причиною смерти, але також могла спричинити смерть будь-якої особи.

Заплянували панель в Ню Йорку в справі допомоги Україні

Ню Йорк. — Карпатський Союз, Об'єднання Закарпатських Українців у співпраці з Об'єднаним Комітетом Українсько-Американських Організацій Ню Йорку влаштовують панель в справі допомоги Україні тут в залі Дому ООЧСУ, 136 Друга авеню, Ню Йорк, Н. Й. в неділю, 4-го лютого, о год. 1:30 по полудні.

В програмі беруть участь: д-р Тарас Гунчак — Установчий з'їзд і програма НРУП, ред. Володимир Левенець — Політичний аспект боротьби в Україні, д-р Аскольд Лозинський — Допитання незалежности, мгр Ігор Длябога — модератор.

Кава з солодким перед початком програми. Після доповіді — запити і вияміна думок. Дохід призначений на Фонд Допомоги ім. Івана Шпонтака-Залізняка, командира УПА. Вступ — даток 5 дол.

У СВІТІ

У СВОЇЙ ПЕРШІЙ БІЛЬШІЙ публічній заяві, від часу його ув'язнення, що триває вже понад чверть століття з тодішнього досмертного присуду Нелсон Мандела, південноафриканський борець проти апартеїду, звернувся до білого проводу своєї країни невідкладно та як найскорше розпочати переговори в справі правління більшости для того, щоби захистити країну від „громадської війни та загибелі". Звернення М. Мандели, якого мільйони негрів Південної Африки уважають своїм провідником і звільнення якого сподіваються в найближчому часі, викликало велике занепокоєння серед білої меншости громадян країни.

МАРК ПАМЕР, АМЕРИКАНСЬКИЙ амбасадор у Мадярщині, резиґнує з працівника Державного департаменту для того, щоби очолити новий Північно-американський фінансовий синдикат, який повідомив про закуп п'ятдесяти відсоткового уділу в мадярському банку. Виявляється, що це тільки перший крок із серії амбітних інвестиційних починів у Східній Европі цього новозформованого фінансового синдикату. Предсідником цієї фінансової фірми, Корпорації розбудови Центральної Европи є Роналд Лодер, колишній американський амбасадор до Австрії та неуспішний кандидат у минулорічних виборах на пост посадника міста Ню Йорк.

ВІЙСЬКОВИЙ ЛІДЕР острова-країни Гаїті заявив, що знесе запроваджений ним минулого тижня надзвичайний стан. Генерал-поручник Проспер Авріль також заповів, що він плянує провести ряд виборів цього року, кульмінаційною точкою яких будуть вибори на президента держави, запляновані на осінь, не зважаючи на широко розповсюджені переконання серед гаїтянців і дипломатів, що вибори будуть пошахровані щоби затримати його дальше при владі.

Мистець української архітектури

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Інж. Радослав Жук — це така відома в українській спільноті людина, що коли він знову відвідує редакцію, щоб розповісти про свою наукову та професійну працю, то нам видається непотрібним навіть ідентифікувати його нашим читачам.

Але розмова з інж. Р. Жуком завжди цікава, а передусім дає оцю інтелектуальну приємність, яку сьогодні не часто можна знайти. З ним можна говорити не лише про його працю, але про інші події нашого культурного життя, про цікавих осіб, про мистців, особливо із музичного світу, з яким Р. Жук, сам член високомузикальної родини, дуже обзнайомлений.

Інж. Р. Жук

Р. Жук — дійсний професор архітектури МекҐілл університету в Монтреалі, приїхав тим разом до Ню Йорку на запрошення відомого Пратт інституту і був членом іспитового журі для архітектурних праць студентів.

При цій нагоді відвідав редакцію „Свободи", щоб розповісти про свої останні праці, які йдуть поруч із науковою працею, що його сильно полонить.

Остання праця з ділянки побудови церков — українська католицька церква св. Стефана в Калгарі, яку він проєктував, здобула йому враз з місцевим архітектом Ґю МекМілленом найвищу медалю губернатора, яку дають щочотири роки за найкращу побудову будинку публічного вжитку в Канаді. Це відзначення не перше, що Р. Жук отримав за свої проєкти будівель. Перше з них датується ще з 1977 року. Крім того, він, перший українець, що є зараз членом Інституту архітектів Канади, що належить також до свого роду відзначення, і тільки мала кількість видатних архітектів має таку честь.

Немає, однак, що дивуватися — проєкти церков Р. Жука і їх виконання добре загально відомі та мають високу оцінку в архітектурному світі. Досі вже нашається дев'ять церков за його проєктом, зокрема на заході Канади, і про них пишуть у фахових світових журналах, пояснюючи їхні стилі та виконання.

Як нам вияснює інж. Р. Жук, він старається схопити основні підстави українського церковного будівництва і їх передати у своїй своєрідній формі.

— Бачите — каже він нам — українськість не залежить від стилю, але абстрактної ґеометричної схеми, пропорції і ритміз даного будинку і тому може наші церкви моґо проєкту трохи інакші, як люди привикли бачити. Але найважливіше, ціле оформлення має мати мистецьку цілість.

Оглядаючи ці проєкти, розуміємо пояснення архітекта. Це підтверджує також факт, що Р. Жук втішається великою повагою, як професор університету та його запрошують з доповідями до інших країн. Останнього року він побував з доповідями в Австрії та Італії, а також провадив вже втретє літні курси архітектури у Венеції, призначені для студентів МекҐілл університету. У нього в роботі наукова праця із основної теорії архітектурного проєктування, над якою працює вже декілька років, і тепер він вже доходить — як вияснює нам — до основних заключень. Тема його дослідів дає йому підставу до курсів навчання на університеті і до ряду статтей у фахових журналах, як ось, наприклад, у американсько-

(Закінчення на ст. 7-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Допомога Америки чужим країнам

Був час, коли З'єднані Стейти Америки були найбагатшою країною у світі. Другу світову війну виграли альянти не тільки завдяки активній збройній участі Америки із створенням так званого другого фронту після висаду в Нормандії американсько-англійських військ під командою Д.Д. Айзенгавера, але й завдяки фінансуванню цієї війни Америкою. І СССР не виграв би битви під Сталінградом, якби не масові достави американської зброї, амуніції і навіть харчів почерез Мурманськ — вартости сотень мільйонів дол. Це сталося на базі прийнятого Конґресом закону про „позику і допомогу". Після Другої світової війни американський „Плян Маршала" у висоті 12 більйонів долярів (це була велетенська сума у 1947 році!) відбудував з руїн Центральну Европу. Ті часи минулися. Тепер найбагатшими країнами у світі є Західня Німеччина і Японія. 70-ті й 80-ті роки нашого сторіччя — це роки зросту щорічного державного дефіциту до астрономічної висоти 221 більйонів і 140 мільйонів у 1986 році.

У 1988 році зменшено його до суми 148 більйонів і 681 мільйон, але це все ще є просто фанстастичний дефіцит. Щорічна журба за його зменшення — без накладання на громадян нових податків — це найперша місія Президента і Конґресу. А все ж — залишилася ще традиція, що Америка — це „багатий вуйко", який повинен допомагати всім потребуючим і в 1968 році видано на закордонну допомогу 6 більйонів 375 мільйонів дол. На 1989-1990 бюджетовий рік призначено на допомогу закордонові 11 більйонів 500 мільйонів. Найбільш упривілейованими є п'ять держав, з яких на першому місці є, як і в минулих роках, Ізраїль: дана йому американська допомога тільки у цьому останньому бюджетовому році становила рівно 3 більйони дол.

Тим часом у минулому році шість совєтських сателітних країн збунтувалися проти верховодства Москви і присилували власні комуністичні партії або зліквідуватися чи бодай змінити свою зненавиджену народом назву, або погодитися на партійно-політичний плюралітет з допущенням некомуністів до влади. Всі ці шість країн стали через ніч союзниками Заходу, дармащо на папері вони ще фіґурують як члени совєтського Варшавського пакту. В усіх цих країнах розпачлива економічна ситуація, бо марксистська система державної власности на всю землю і всі варстати праці — довела їх над берег господарської руїни. Перехід з марксистської на демократичну систему в економіці вимагає звільнення з праці маси людей, які зайві у підприємствах на базі самовистачальности і виплатности. Нема у цих країнах приватного промислу, нема приватної торгівлі і люди бідні місцева валюта нічого не варта. Захід не може допустити, щоб люди, які танцювали на вулицях із радости, що позбулися комуністичної диктатури, почали нарікати, що, мовляв, за комунізму було їм „краще". До акції допомоги добровільно запряглись Західня Німеччина і Японія, Европейська економічна спільнота, і на інтервенцію від президента Буша — Світовий банк. Від СССР ці країни не можуть сподіватися нічого доброго, бо в СССР також економічна криза. Президент Буш їздив уже до Варшави й Будапешту, але дана ним найперша допомога — це тільки „задаток".

У минулому тижні сенатор Боб Дол, голова республіканської меншости в Сенаті, помістив за своїм прізвищем у „Ню Йорк Таймсі" з 16-го січня ц.р., статтю, в якій пропонує, щоб п'ятьом найбільш упривілейованим країнам з найвищими сумами американської допомоги — зменшити її на 5 відсотків і цю різницю 330 мільйонів розділити між потребуючі нові країни Східньої і Центральної Европи. Сам Дол передбачував, що його проєкт викличе крик „покривджених". Так і сталося. Президент Буш заявив, що розподіл допомоги — це справа його, Президента, і його договорення з Конґресом. Газети передбачають, що над цією справою відбудеться у Конґресі палка дискусія. Але Конґрес напевне не погодиться, щоб допомогу визволеним сателітним країнам дати коштом будь-яких сум на внутрішні американські потреби, а Президент не погодиться на проголошення нових податків. Тому ізраїльська „порада", щоб пошукати грошей „з інших джерел" — реально нісенітна. У дебатах над цієї справою напевне вирине промовчуваний покищо момент сутополітичної натури: ті, які користають з допомоги від Америки, повинні бути супроти неї льояльними і не вести політики, шкідливої для американських інтересів. Коли ж Ізраїль, найбільший користувач, веде політику, яку Державний департамент таврує, то тут щось не в порядку. За всіма прогнозами — проєкт сенатора Дола має шанси успіху.

Микола Бараболяк

„КРИСМАС" І РІЗДВО ХРИСТОВЕ — РЕТРОСПЕКТИВНО

Чи сприймете цю правду, так як навчає катехизм, що Господь послав Свого Єдинородного Сина, щоб витягнув нас із пороку первородного гріха, чи спарафразуєте собі те на більш для вас второпне, що Бог прийняв вид людини, щоб дати їй дороговказ, де шукати Добра та як уникати Зло, та вміти вичути різницю між Правдою і ложжю, то все ж Різдво для нас Містерія. Ще може найкраще людина второпала з неї те, що Бог, зійшовши на землю, „давав", що завершилось тим, що „дав" Себе на хресті. Цей постулят „давати" проявивсь у специфічній, вибуялій, формі в Америці, де все інше з містерії приходу Бога на землю у святкуванні цієї події майже розгубилось, а залишивсь „шапінґ". На місяці два перед святом народ нападає лихоманка „купування". Це завершується в шараді „давати-приймати". В цю, скажу, гру влучно для більшого ефекту святого Церкви, хоч перебрано його теж для більшого „фану" дарункоманії у шати кльовна, а це ще й тому, щоб борони Боже не причинитись таким чином до встановлення християнської державної релігії... Це — „Меррі Крисмас"!

Що на наших поселеннях? Ще Христове Різдво, чи вже „Меррі Крисмас"? Робимо ще на Свят-Вечір реверанси в бік „традицій", все ж спроквола „їстивно-дарункова" його частина переймає більшу ролю, чим духовна. Намагаємось ще єднати матеріялістично-секулярне з духовним. Але водночас відчуваємо, що це різдвяно-духовне щораз більше якось розпливається, а Містерія Народження Правди не є центром святкування. Сприймали ми цю Містерію глибше на Батьківщині?

Україна українського села не була досить софістикована, щоб розбиратись у духовних вальорах Народження. Народ сприймав цю правду радше інстинктовно, первісно. Духове проявлялось у дідухові, підкидання куті під стелю, розмовах із худібкою. Там теж „давалось", але як інакше: батьки довели себе дітям, а діти батькам. Дарунки були теплішими від тих золотих нашийників, краваток і відеомашинерії. Колядники віддзеркалювали громадську єдність щиршу, чим родинну. Окрилював усе дух Народження.

На поселеннях „крисмусовий" дух шириться і серед нас. Беремо участь у „крисмас партіс" на тижні перед Народженням. Святкування набирає і серед нас характер „парті". Мало духовного у нашому Різдві. Більш духового придаємо Великодневі. Страсті і Воскресення потрясають більш нашою духовістю. Говіємо, аналізуємо сенс життя. Не питаємо себе, чому потрясає нами трагізм хреста, брутальність з якою прибито Правду на дереві, а замало звертаємо увагу на Її Народження. Нас фасцинує Воскресіння Правди, а не так її Народження, Її початок у Різдві. Чому духове у Різдві марніє? Маю на тямці особисто духове.

Та ми і соціяльні створіння. Доказом цього святочні енунціяції всяких товариств й організацій у наших періодиках, тільки привітів від організацій звичайно з ковертками. Так пов'язується у нас громадське з духовним. На жаль, до такої тільки дуже поверховної згадки про Народження Правди зводиться у нас це громадське відзначування цієї події, так важливої й істотної для громадсько-політичного життя теж. Іноді з цієї нагоди бажаємо собі „єдности", говоримо теж про „любов". „Єдність" у громаді можна досягти тільки методами Гітлера і Сталіна. Господь обдарував людину інквізитивним розумом, казав їй змагати до Правди і цього з людської душі не викоренити.

Ми всі такі „інші", що важко, щоб ми один одного „любили". Та щобільш конечне у громадському житті — це толеранція. Толеранція — це мінінум Христового заповіту любови. А саме ця недостача толеранції найгрізніший порок нашого громадського співжиття, наш проклін. Є серед нас такі, які проповідують, що найважливішим й основним засобом здійснення наших національних ідеалів є готування до збройної розправи з нашими сусідами-ворогами. Інші ж уважають, що в нинішніх міжнародно-політичних умовах політичні осяги можна добути тільки підготовивши наперед наш народ до бажання політичного самобуття, еволюційно, компромісами. На науковому фронті одні підкреслюють вагу винесення нашої науки на міжнародний форум людьми, які находять признання і в міжнародних колах, коли визнаємо, що наша наука має важливе політичне завдання. Інші підносять вагу науки для творення внутрішніх вартостей. Не находить теж признання істина, що справжня наука може процвітати тільки при славних університетах, а не в товариствах. На релігійно-церковному відтинку нашого громадського співжиття — одні підносять як перше завдання усамостійнення нашої Католицької Церкви під патріярхатом, що, на їхній погляд мало б спасенний вплив на наше політичне усамостійнення, коли інші цінять принцип „Ти є Петро" у його повному сен-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Вячеслав Брюховецький

НЕМИНУЧЕ ПРИЙДЕ ЗАВТРІШНІЙ ДЕНЬ

Радісні звістки прийшли з України. 21-го січня безперервний людський ланцюг довжиною понад 500 кілометрів з'єднав Київ і Львів, столиці УНР і ЗУНР. Ще рік тому, коли ми писали проєкт програми Народного Руху України за Перебудову (НРУП) навіть уявити таке було важко. Відтоді НРУП перейшов складні етапи свого становлення і тепер, уже дружньо взявшись за руки, сотні тисяч людей різних національностей, які проживають в Україні, продемонстрували свою силу і єдність.

Україна надто багато вистраждала на своєму історичному віку. Пам'ять про це, мабуть, уже міститься в наших генах. І тому, я гадаю, не так уже й дивно, що коли в інших реґіонах звучать постріли і проливається людська кров, в Україні звучить заклик до демократизації та побудови суверенної держави мирним парляментарним шляхом.

І нині ми переживаємо чи не найвирішальніший момент свого демократизаційного оновлення. 4-го березня цього року відбудуться вибори до Верховної Ради (парляменту), якому в ближчі п'ять літ і належатиме право та обов'язок визначати шляхи відновлення, відродження нашої рідної землі. Значні шанси у виборах мають кандидати, яких підтримує НРУП. В більшості із 450 виборчих округ в Україні зареєстровані кандидати в депутати від Демократичного Бльоку, основу якого становить НРУП. Звичайно, належить ще вести складну передвиборчу кампанію, належить ще завойовувати голоси виборців. Але попередні прогнози можна назвати цілком обнадійливими. 3-го січня газета „Вечірній Київ" опублікувала результати опитування, яке було проведене серед читачів цієї авторитетної в столиці України газети. За мету ставилося виявити соціялогічний „рейтінґ" політичної популярности напередодні виборів. На два питання („Кого ви бачите в ролі президента України?" і „Кого ви бачити в ролі мейора Києва?") відповіло 6,207 осіб. Вражає, що із 17 названих потенційних, на думку киян, кандидатів у президенти 13 є учасниками або прихильниками НРУП. Більш того, вони займають і перших вісім рядків цього списку. Цікаво, що представники партапарату, які попали в число 17-ти і зайняли 9, 13, 15 і 16 місця, вчотирьох набрали разом лише дві третини голосів, порівняно з тим, що дістав заступник голови НРУП Володимир Яворівський, який очолює список, складений читачами „Вечірнього Києва". Усього ж, за результатами опитування, НРУП дістав 87.6% голосів. Дуже схоже співвідношення бачимо і в ситуації із виявленням потенційного посадника Києва. Найпопулярнішим тут виявився І. Салій, перший секретар Печерського райкому партії, людина радикальних перебудовних поглядів, прихильник НРУП. Він переміг із великою перевагою своїх тринадцятьох „конкурентів". І знову характеристично, що НРУП і тут так само дістав величезну підтримку киян.

Проте — не впадімо в евфорію. Попереду вкрай відповідальна політична боротьба. І її ще треба виграти. Та чи легко ми зітхнемо навіть у разі повної перемоги? Тобто — чи все вже вирішиться, якщо Демократичний Бльок дістане навіть більшість у парляменті? Думаю, що ні. Врахуймо: з 31 позиції у списку політичних лідерів, визначених киянами, 12 місць посідають письменники! Чому це так, зрештою, неважно пояснити. Та ось що тривожить: названо лише одного економіста і одного юриста. Проте люди, як свідчить той же „Вечірній Київ", хочуть, щоби країною керували 1) юристи, 2) економісти, 3) політики.

Тому вже сьогодні необхідно думати про завтрішній день. Хто складатиме нові закони? Хто оживить тяжко хвору економіку? Хто стане господарем нашого багатющого чорнозему? Хто розроблятиме і впроваджуватиме нові індустріяльні технології?

Ми глибоко вдячні всім, хто допомагає сьогодні процесові відродження України, ліквідації наслідків чорнобильської трагедії. Звичайно, і ліки для дітей, і шприци одноразового користування, і вітаміни, і комп'ютерні системи, що дарують НРУП американці, нам потрібні. Але, подивімся відверто правді в очі, передача цих подарунків відіграє переважно пропаґандивну ролю. На певному етапі це має колосальне значення для нас, бо засвідчує єдність українського народу і допомагає принаймні в найболючіших точках розв'язати деякі проблеми. Але це не може вирішити всіх пекучих проблем, які стоять перед Україною. Все це українці повинні самі створювати. А найбільша трудність, яку ми вже сьогодні відчуваємо, це брак каліфікованих, глибокоосвічених, озброєних сучасними знаннями людей. Уявіть, що завтра ми оберемо життєздатний за політичними темпераментом парлямент, але чи вистачить йому знання й досвіду?

Ми сподіваємося, що наші брати в Америці зрозуміють, наскільки важливі ці проблеми для НРУП. Ми були в вдячні, якби на певний термін (3-6 місяців) можна було посилати фахівців з України на навчання до Америки. Особливу увагу звертаємо на потребу підготови правників, керівників середньої ланки, економіки, фінансистів, політологів, працівників науковомістких галузей виробництва, фармерів, ліка-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Роман Кухар

Характер нашої дійности з погляду „Альманаху"

„Альманах Українського Народного Союзу", 1990; редактор Зенон Снилик, техн. ред. Роман Юревич, обкладинка Богдана Титли, річник 80. В-во „Сводоба", Джерзі Ситі, Н.Дж. — Ню Йорк, ілюстр., 255 ст.

Альманах — це мовне визначення еспансько-арабського походження, що має свою довгу й пам'ятну історію. Роджер Бейкон у своєму „Opus Majus" 1268 року і Чосер у творі „On the Use of the Astrolabe" біля 1391 року вживають цього означення на свої збірні писання. Згодом, під назвами „Ефемериди", „Прогностики", ранні друковані альманахи (між ними й Франціска Мора) та сатири на них Джонатана Свіфта займались передбачуванням всіляких подій у майбутньому. Перший альманах на американському терені появився в видавництві Вілляма Пірса в Кембріджі, в 1639 році.

Загалом, відомі в англомовному світі альманахи, такі як старої дати „Альманах бідного Ричарда" Бенджаміна Френкліна, чи „Світовий Альманах" (Ворлд алманак) в сучасному, або „Старий фармерський альманах"), що зокрема передбачає метеорологічні явища на десятиліття вперед, містять багатогранну змістом і формою літературу енциклопедичного роду, з наголосом на сучасному, як і можливими прогнозами щодо прийдешнього. Отож, у поняття альманаху, крім його розпізнавальних прикмет річника актуалій, фактів, подій та обов'язкового календарія, включається й характеристика сучасних проявів життя з бажаними прогнозами на близьке майбуття. Не дивно, що завдяки актуальній програмі альманахів, запевнили вони собі широку популярність серед усього суспільства.

Цій саме замітній сторінці Альманаху УНСоюзу за 1990 рік бажаємо приділити особливішу увагу, себто його начасній тематиці.

В увідній статті О. Домбровського „Між тисячоліттям хрищення України й двотисячоліттям християнської ери" дороговказом нашого часу вважає автор ідею всенародного походу до національної мети під знаком „Одного Отця Святого на небі й одної Матері-України на землі". Тему християнської України, в віднесенні до її західніх фронтів, порушує й М. Волинський у своєму дописі „Чудо в Турковичах", висловлюючи прогнози, чи радше надії, що „землі древніх Червенських городів обабіч визнаного політичного кордону переміняться з першої кістки незгоди в міст добросусідського співжиття та співпраці між двома слов'янськими народами".

Щодо думок про матріярхат І. Леська в його нарисі „Українська психіка й державність", доводиться з'ясувати, що т.зв. „жіноча психіка" (пасивність, чуттєвість) не конче знаменна українському національному характерові. Доби козацьких повстань, Визвольних Змагань під час і після Першої та Другої світових воєн, вказують на активні й цілеспрямовані елементи в українській духовості.

Характеристику українців, відмінну від пасивности й чуттєвости, приводили чисельні чужинецькі дослідники (наприклад, Боплян про „жіночу активність" в Україні, подібно й К.Я. Гільдебрандт, член шведського посольства до гетьмана Хмельницького, про „завзятих козацьких жінок"). Навіть російський історик Ключевський підкреслював „мужність і хоробрість" людей Руси-України, у відрізненні від „вирахованого, підступного, кочово-грабіжницького типу" великоросів. Уявлення про „жіночу психіку" в українців дуже проблематичне. Насправді маємо справу з „мужніми" жінками, як от св. Ольга, Леся Україна, Ольга Басарабова, Олена Теліга (про її геройську „гарячу смерть" пише в цьому ж Альманаху О. Кузьмович), Алла Горська і, з другого боку, з „немужніми" чоловіками. До трагедії бездержавної України належить історична обставина, т.зв. „одної віри", розділюваної з віроломними завойовниками Московської імперії, отим тиранозавром народів, що в ході сторіч, аж до нашої доби, намагався проковтнути український нарід.

Про підневільне буття України, зведеної до стану національної нівеляції й суспільного рабства в тоталітарній комуністичній імперіяльній системі, пише тут же Т. Мацьків у своїй статті „Від автократизму до тоталітаризму в Росії". Причетним до матеріялів під знаком сучасної дійсности в Альманаху є теж допис І. Кедрина „З парадоксів української преси", де автор надіється, що за умов національного відродження в батьківщині „Україна підсилить українську пресу на заморських поселеннях, зробить її цікавішою, більш атракційною". Цикл сучасної проблематики в Альманаху завершує репортаж „За українську Правду" В. Дідюка, що обговорює підготову двогодинного документального фільмового монтажу „Україна в Другій світовій війни". Виготовлення й висвітлення цього фільму повинно відкрити очі чужинецьким глядачам на затяжну боротьбу за визволення страдального українського народу з-під ярма двох злющих тиранозаврів XX століття.

Про змістовну цілість Альманаху звітовано вже попередньо у „Свободі", тим то на цей раз обмежимось лиш до його провідної теми — нашої сучасности.

ЯКИМ УВІЙДЕ ДО АННАЛІВ 1989 РІК В УКРАЇНІ

I

Газета „Літературна Україна" з 4-го січня помістила дві відповіді на три питання двох відомих українських письменників, літераторів двох різних поколінь і творчих „почерків", які до того представляють різні частини республіки. Запропоновано було відповісти на такі три запитання: 1. Яка подія в республіці в 1989 році була на ваш погляд найважливішою? 2. Найважливіша подія в масштабах союзу (також за минулий рік) і 3. Ваші надії на новий 1990 рік.

Питання були звернені до письменників Валерія Шевчука, з молодшого покоління, і до Романа Іваничука, обидва відомі в Україні зі своїх чисельних праць, кожний в іншому жанрі.

Поміщуємо обидві відповіді для інформації наших читачів, затримуючи тамошній правопис. В. Шевчук у статті-відповіді узаголовленій „Потрібні кардинальні реформи" пише:

„1. Я поставив би питання ширше: не „подія", а „події", бо громадське життя минулого року було у нас настільки багате, що зводити його до однієї події було б обмеженням, через це я з калейдоскопу всього, що діялося, виділяю, на мою думку, найістотніше.

а) Прийняття Закону про державний статус української мови. Вважаю, що це подія величезного значення, бо в багатьох українців з'явилася надія, що кричущі спотворення в національній політиці почнуть ліквідуватися. Але це покищо тільки надія, сам же закон, як на мене, вельми недосконалий — там залишилися всі можливі лазівки для чиновництва, щоб зробити його не чинним, а формальним актом. Обговорення закону виявило кілька речей, які раніше відчувалися, але явно на поверхню не виходили: з одного боку, на Україні є чимало людей, котрі не байдужі до своєї Батьківщини, а з другого — в неї самої в її мови, культури виявилося немало не тільки противників, а й озлоблених ворогів, у тому числі й серед командно-бюрократичного апарату. Це свідчить про те, що впроваджувати в життя закон про державність української мови буде зовсім не легко, навіть у такому куцому, урізаному вигляді, як його затверджено. Однак надія на краще майбутнє нашого народу, його мови й культури все-таки виникла, і це вже мені особисто дає більше енергії для праці.

б) Установчий з'їзд Народного руху України, який сформував громадську політичну організацію, по-справжньому інтернаціоналістську — цей термін вживаю у властивому йому значенні, а не як синонім російському шовінізмові, — небайдужу до болів та проблем України, бо хоче не приховувати моральні й соціальні рани шматтям словесної демагогії, а лікувати їх, в міру можливості, чи, принаймні, з'являти — перша передумова для того, щоб їх позбутися. Становлення Руху, на мою думку, має саме тому принципове значення, бо в нас відсутній плюралізм партій, а кожен самодержець, природно, виявляє тенденції до узурпації влади, тим самим претендує на безконтрольність і беззаконня (останні вибори нам чудово показали, як це робиться), що й породило в нашому суспільстві аномалії. Шалені атаки проти Руху бюрократії свідчать про те, що вона цілком усвідомлює для себе, що коли з'являться суспільні структури, нею не керовані, — вона мимоволі підпаде під громадський контроль, а тим самим рано чи пізно порушиться її самовладний комфорт, принаймні, в своїх діях та вчинках треба буде на те зважати. Але Рухові для того, щоб стати повноцінною громадсько-політичною структурою, необхідно мати багатотиражну пресу, газету, журнал і видавництво.

в) Фестиваль сучасної пісні „Червона рута" в Чернівцях, який з'явив, що ми маємо творчо спроможну молодь, котра вже не хоче оспівувати „смерічки" і „чічки" в солоденько-старомодних піснеспівах, а здатна творити модерні музичні форми, політичну, злободенну пісню, може з'являти своїх зірок естради і захоплювати у сферу української культури молодь, особливо міську. Шалені атаки застійників проти цього свята свідчать про його перспективність, і живу силу. Вважаю, що Міністерство культури УРСР скомпрометувало себе гострим осудженням цього свята; очевидно, й досі вважає, що його місія не розвивати українську культуру, а притлумлювати її, втримувати у хуторянських, провінційних формах, тобто свідомо гальмувати її розвиток. Культура мусить розвиватися вільно, бо ферментація її — це боротьба з нею, похід проти неї.

г) Вихід у світ перших книжок та журнальних публікацій забутих чи відкинутих українських письменників: В. Підмогильного, В. Винниченка, М. Хвильового, М. Драй-Хмари, Б.-І. Антонича, П. Филиповича, М. Грушевського, О. Турянського та інших, а також з'ява „Літопису Руського" в українському перекладі, що започатковує повернення українському народові його історії та історичних джерел.

д) Заснування всеукраїнської асоціації україністів, що поклало край холодній війні між Україною та її діаспорою.

2. Найважливішою подією в СРСР, безперечно, був II З'їзд народних депутатів, який також дав нам надію, що зможемо стати на демократичний шлях розвитку. З другого боку, З'їзд виявив, що в країні існує потужна гальмівна сила, яка прагне знову відкинути нас назад до тоталіратизму й диктату.

3. Надії на 1990 рік разом з тривогами. Спершу про тривоги. Перша тривога для всіх „неросіян" — це антиленінська ідея удержавлення російської мови для всього СРСР. Це одразу перекреслило б завоювання на місцях, у республіках — удержавлення національних мов — і знову вивело б русифікацію у сферу державної політики, отже, викликало б подальшу ескалацію міжнаціонального напруження. На мою думку, російська мова має бути державною тільки для Російської Федерації за умови, що в автономних республіках та областях побіч з нею удержавляться й національні мови.

Закінчення буде.

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 32 СІЧЕНЬ 1990

РІК 1989-ИЙ — ПРАЦЮВАЛИ ДАЛІ

Скінчився ще один рік інтенсивної праці Музею, підтримуваної українсько-американською громадою. Незабаром вийде друком ілюстрований річний звіт Музею — черговий том літопису, що підсумовує багатогранну діяльність Музею: виставки, лекції, освітню працю, збагачення колекцій і працю над належним зберіганням їх, зв'язки з іншими музеями, також на Україні.

Тут коротко згадаємо лише деякі аспекти.

Минулий рік був роком великих змін у світі, також на Україні. Ці зміни заторкнули і наш Музей. Після того як ми вислали каталоги наших виставок до понад шістдесятьох радянських установ і періодичних видань, нами зацікавилися музеї, бібліотеки і окремі люди, про УМ писала преса. Найбільше уваги притягнув каталог виставки „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва". Зокрема в газеті „Вечірній Київ" 8-го липня 1989 р. була надрукована про цей каталог стаття під заголовком „Повернена правда про втрачені шедеври", ілюстрована фотографіями з каталогу. Нині йде листування в справі його перевидання в Києві.

Музей радо вітав і вітає гостей з України: відбулася виставка мистця Теодосія Гуменюка, нині відбувається виставка Івана Марчука. Були доповіді мистця Людмили Мешкової, мистецтвознавця Михайла Селівачова та історика Ярослава Ісаєвича. Йде листування в справі обміну виставками.

В Музеї побувало чимало відвідувачів з України, серед них видатні діячі культури.

Від 12 березня до 4 грудня 1989 року тривала виставка „Скарби давнього мистецтва — релігійне мистецтво XVI-XVII століть". Було експоновано великі яскраво освітлені діяпозитиви ікон з іконостасів трьох старовинних церков: св. Параскеви П'ятниці у Львові, церкви св. Духа в Рогатині і церкви успіння Богородиці (Волоської) у Львові. Також було виставлено рукописи й стародруки. Куратор виставки — Стефанія Гнатенко. В зв'язку з виставкою були прочитані три лекції: С. Гнатенко — „Львівська малярська школа у XVI-XVII століттях", Ігор Соневицький — „Початки партесного співу на Україні", Ярослав Ісаєвич — „Культурно-освітні осередки і друкарство на Україні в XVI-XVII століттях".

Підготовано виставку творів малярства та рисунку українського мистця Валерія Гнатенка. Куратором виставки і автором тексту каталога є мистецтвознавець Ярослав Лешко. Виставка відкривається 17 лютого 1990 року.

Від 17 грудня 1989 року до 11 лютого 1990 року в Музеї відбувається виставка картин гостя з України, художника Івана Марчука.

Колекції Музею в 1989 році значно зросли. Етнографічна збірка збагатилася численними подарунками, переданими з України і одержаними від українців у діяспорі. Також Музей купив ряд цінних виборів народного мистецтва, для чого було спеціяльно зібрано гроші.

Зріс фотоархів, важливий не тільки як джерело знімків для наших експозицій, але й тому, що різні установи позичають у нього знімки для публікацій. Наприклад, у 1989 році у видавництві Chelsea House Publishers вийшла англомовна книжка Кевіна Осборна „Українські американці" з серії книжок „Національні групи Америки", розрахованих на середні школи. Серед інших ілюстрацій, у книжці вміщено 15 фотографій, позичених з УМ, деякі ілюструють певні моменти з історії України, інші з історії української іміґрації в Америці.

До колекції образотворчого мистецтва надійшла графіка з України: твори сучасних українських художників. Надійшли й подарунки від українців діяспори: твори видатних мистців старшого й середнього покоління, також праці сучасних українських мистців в Америці.

Як і минулими роками, активно діяли освітні програми. Відбулося два цикли курсів вишивкарства та виготовлення ґерданів. Перед Великоднем діяли курси писанкарства, перед Різдвом були заняття з виготовлення різдвяних прикрас на ялинку і з випікання традиційного різдвяного печива. Працівники Музею були ґідами для екскурсій, що відвідували Музей, переважно групи з американських шкіл і з шкіл українознавства.

Про виставки Музею не раз писала американська преса. Музей згаданий у численних путівниках по місту Ню Йорку.

В 1989 році українці з усієї Америки і далі нас підтримували, далі багато допомагав Союз Українок Америки, що з його ініціятиви в 1976 році постав Український Музей у Ню Йорку. У стейтах Ню Джерзі й Коннектікат та в місті Рочестері (Н. Й.) розгорнули працю комітети розбудови Музею. У містах Парма (Огайо), Міннеаполіс, Рочестер і в Іст Гановері (Н. Дж.) відбулися імпрези з метою притягнути нових членів до громадської організації „Український Музей" і зібрати кошти на будівельний фонд Музею.

Протягом року до каси Музею надходили пожертви — на його поточну працу, до будівельного фонду, до тривалих (нерухомих) фондів.

Минув ще один рік праці Музею. Віддано працювали співробітники його, добровольці, члени управи. Виявляли ініціятиву, було надхнення, а ще більше чорної праці.

Відкриття виставки творів Івана Марчука

16 грудня відкрилася виставка творів видатного сучасного мистця з України Івана Марчука. Вона включає твори мистця, привезені з України колекціонером Марком Ґінзбурґом та твори, виконані протягом останнього півроку в Канаді. Отже, глядачі зможуть оглянути творчість мистця, починаючи від 1970 року по сьогодні.

Відкриття відбулось урочисто. Директор Музею Марія Шуст відкрила виставку. Слово про мистця мала Стефанія Гнатенко. Вона відзначила, що творчість Марчука явище в мистецтві, подала коротку біографію мистця та короткий аналіз його творчости.

Своє малярство Іван Марчук ділить на п'ять розділів, „Голос моєї душі" — розділ який мистець розпочав у 1965 році і продовжує по сьогоднішній день. Цей розділ — основна мелодія його творчости. Багатофігурні та однофігурні композиції світу фантастичного і водночас реального — гіперреалізм з абстракціями, з ремінісценсіями сюрреалізму. Надреальне допомагає гостріше відчути крик і біль душі за долю людини і людства в цілому. В цих творах мистець заглядає по той бік нашого буття. Твори вражають емоційностю, яку мистець досягає майстерністю композиції, тональними нюансами кольору та характерною лише для нього технікою виконання. Він ніби переплітає нитки темперної фарби, ліпить ними об'єми, або мережить та розсіває світло. Уява вільно інтерпретує ставлення до світу, фантазії притаманне філософське трактування буття. Картина „В дорозі" ілюструє відношення автора до життя земного та космічного, миттєвости та постійности. Один з циклів цього розділу „Апокаліпсис", присвячений Чорнобильській трагедії. Твори цього періоду вражають до повного відчаю. Звучать як пересторога людству силою мистецької образности. На виставці експонуються дві праці з „Апокаліпсису": „Чорнобильська мадонна" та „Реквієм". Твір „Реквієм" звучить останьою мелодією, зіграною на клавіятурі колії життя.

Твори Марчука — це ціла ґалерія емоційних станів та

(Продовження на ст. 8)

З відкриття виставки творів Івана Марчука. Перший зліва Іван Марчук.

Світло у зимовім саду, 1980 р., полотно, темпера.

Пам'яті Петра Холодного

Один з найвидатніших сучасних українських мистців, Петро Холодний мол. помер 24 січня у Глен Спей. Пам'ять про нього житиме у створених ним іконостасах численних українських церков, в іконах, картинах, графіці. Багатогранний художник увійшов в історію українського мистецтва.

Від дня заснування Українського музею (1976) Холодний тісно співпрацював з нами: давав поради, подарував рідкісну книжечку з ілюстраціями свого батька Петра Холодного старшого; він і його дружина Наталя Лівицька-Холодна подарували Музеєві цінні фотографії. Взимку 1987-88 року Музей випустив п'ять різдвяних карток з репродукціями ікон Холодного.

Ми горді, що Петро Холодний був приятелем Музею.

Св.п. Петро Холодний, 1986р. (фото Уляни Любович)

Передріздвяна товариська зустріч у Ню Йорку

На головному столі — дідух, три короваї і свічник. На всіх столах запалені свічки. Понад сто членів і приятелів Музею зібралося на товариську зустріч, що відбулася 3-го грудня 89 року в Українському Народному Домі в Ню Йорку. Зустріч відкрив голова Управи УМ, д-р Богдан Цимбалістий; сказав, що ми всі творимо одну духову родину. Зміни на Україні захоплюють нас, наше завдання допомогти процесам на Україні і розбудувати Музей.

Також говорив гість з України, мистець Іван Марчук. Підкреслив, що наше українське мистецтво повинно виходити в широкий світ. Рух має йти з української діяспори на Україну і з України — у світ. „Нехай моя виставка буде своєрідним містком".

Українські пісні і колядки співали бандуристи Володимир Васьків і Петро Лучка, члени ансамблю „Гайдамаки" з Пассейку, Н. Дж. Співали колядки діти з школи Івана Хрестителя в Нюарку.

Була добра перекуска. Потім усі хором співали колядки. Зустріч була справді товариська.

„Вечір у Монте-Карльо"

Понад 200 людей, переважно з молодої ґенерації українських американців, зібралося в суботу 21-го жовтня 1989 р. в готелі Рамада-Інн, в Іст Гановері, Н.Дж., на вечір, улаштований з метою зібрати гроші для Музею. Це вдалося, до каси Музею передано коло десяти тисяч дол.

Вечір був цікавий і веселий, розваги удалися. Гості танцювали під музику оркестри „Чарівні очі", грали в рулетку та інші гри. Чого тільки щасливці не виграли: подорожі до Бразилії та Франції, відпочинок у Фльоріді, квитки до театру та інш. Ще була й льотерія — теж щасливці виграли. Майстром церемонії був Северин Палидович.

Цей незвичайний вечір улаштував 113 Відділ СУА, заснований у жовтні 1985 р. з ініціятиви Люби Фірчук і Ірени Стецьків-Бехтольд, яка нині очолює Відділ, у ньому є 27 членок.

Організацію вечора очолили Ліда Білоус і Зірка Бернадин-Ґальа. Багато праці вкладено, багато ініціятиви виявлено і все пішло добре.

Подарунки Музеєві

Портрет Георгія Нарбута Ліногравюра Володимира Лободи

Портрет Василя Стуса Ліногравюра Людмили Лободи

Наступні виставки в Музеї

Виставка мистця Валерія Гнатенка відкривається 17. лютого ц.р. Її відкриття було відкладено в зв'язку з нагодою улаштувати виставку гостя з України, Івана Марчука.

Куратор виставки праць Гнатенка — мистецтвознавець, д-р Ярослав Лешко. Підготовано каталог виставки. Статтю про мистецьку творчість Валерія Гнатенка написав д-р Лешко, статтю „Мистець і суспільство" написала Стефанія Гнатенко. Каталог ілюстрований чорно-білими і кольоровими ілюстраціями.

Готується виставка; „Мистецьке оформлення книжок на Україні в 1930-их роках". Куратор виставки — Олег Ільницький, консультанти — Едвард Касинець і Мирослава Мудрак-Цішкевич.

З вражень відвідувачів Музею

Від серпня до грудня 1989 року в Музеї побували люди з кількох стейтів Америки (звичайно, чимало з Ню Йорку, Ню Джерзі, Коннектікату, також з Массачусетту, Юти, Каліфорнії), з кількох місцевостей Канади, з Англії, Польщі, Чехо-Словаччини, чимало з України — з Києва, Львова, Тернополя.

Микола Мушинка з Пряшева (Чехо-Словаччина) у книзі відвідувачів написав: „Я є захоплений увагою, яку Ви приділяєте зберіганню пам'ятників української народної культури. Щасти Вам! Хай стане реальністю гасло — Українці всіх країн, єднаєтеся!" 14 серпня 89.

Іван Прокопович зі Львова: „Зачарований експонатами Музею. Браво!" Жовтень 1989.

Записи у книзі відвідувачів є українською, англійською і польською мовами. Є нотатки без підписів: „Прибув на американську землю, обов'язково хочу відвідати Музей"; „Щиро вдячні за збереження всього українського" — Василь і Надя з Тернополя".

Подарунок — рушник, недавно вишитий на Україні — передає працівникам УМ Ірина Руснак, музейно-мистецька референтка головної управи СУА і член Комітету розбудови УМ у Рочестері. На фото (зліва): Марія Шуст, директор УМ, Любов Волинець, завідуюча етнографічною збіркою УМ, Ірина Руснак, Мирон Руснак, голова Комітету розбудови УМ в Рочестері, гість з України. Члени Комітету розбудови і земляк з батьківщини завітали до Музею разом з екскурсією з Рочестера. Приїхало 46 літніх людей, привезли в подарунок рушник з України, речі до крамнички і 250 дол. від 47-го Відділу СУА.

Ми вдячні всім, хто підтримує Музей

На передріздвяній зустрічі членів і приятелів УМ у Ню Йорку голова Управи, д-р Б. Цимбалістий сказав, що нині УМ сприяє культурному відродженню України, став одним з великих досягнень української діяспори. Каталоги наших виставок є у великих музеях і бібліотеках України. Треба орієнтуватися на дальшу мету. Ми багато зробили у малому приміщенні, працюємо, щоб здобути великий будинок.

Так, ми працюємо: намагаємося поширити громадську організацію „Український Музей", збираємо пожертви, влаштовуємо товариські зустрічі і льотерії, друкуємо і продаємо різдвяні картки, дає дохід крамничка. Але ж скільки видатків на поточну працю Музею! Чимало грошей іде на влаштування виставок, на видання по-мистецькому оформлених каталогів; хоч багато роботи виконується безплатно, та друк одного каталога коштує біля 15-20 тисяч дол. Дорого коштує висилання каталогів на Україну (5-10 дол. пакунок авіяпоштою) і до музеїв Европи й Америки.

Дивимося вперед. Все йде, все минає, а мистецькі скарби лишаються, їх треба зберігати, показувати світові. Треба зберігати історичні матеріяли, зокрема фотографії. Майбутнє Музею мають забезпечити тривалі (непорушні) фонди, яких маємо нині 32, на загальну суму понад 450 тисяч дол. Лише відсотки з них ідуть на поточну працю Музею.

Збираємо гроші на будівельний фонд Музею — на новий будинок. Діють комітети розбудови Музею в стейтах Ню Джерзі й Конектикаті, в місті Рочестері. Ще треба виплатити решту боргу — позичку на сплату купленого будинку на Іст Шостій булиці. На 20 грудня 1989 року ще лишилося 345 тисяч дол. Виплата боргу нині йде швидше, бо той будинок є винайнятий, рента йде до будівельного фонду. Виплатимо борг — візьмемося за новий будинок.

Управа і працівники Музею глибоко вдячні всім, хто підтримує нас, розуміючи важливість збереження української спадщини і ознайомлення світу з історією і культурою України. Це має особливе значення сьогодні — в дні відродження України.

Екслібрис роботи Євгена Безніска Дарунок Івана Гречка

Екслібрис роботи Зеновія Гаркуса

ОСВІТНІ ПРОГРАМИ МУЗЕЮ

Восени 1989 року при Музеї систематично працювали курси — старі, молоді й діти училися творити вироби в стилі українського народного мистецтва.

Відбувся тритижневий курс виробу ґерданів (нашийних прикрас з намистин). Керували Тетяна Кейс і Ляриса Зєлик, училося 20 осіб.

Понад 20 жінок відвідували курс вишивкарства, яким керувала Люба Волинець. Серед вишивальниць були початківці, були й такі, що вдосконалювали свою умілість вишивати.

Відбулося два заняття курсу виготовлення традиційного різдвяного печива, керували Л. Волинець і Л. Зєлик.

У грудні відбувалися заняття з виготовлення прикрас на ялинку. Два з них відбулися в неділі. Крім того, вчилися робити прикраси учні школи з Коннектікату, що приїхали до Музею на екскурсію.

ЕКСКУРСІЇ ГРУП ШКОЛЯРІВ

У вересні-грудні 1989 р. в Музеї побувало п'ять груп учнів американських народніх шкіл, одна з них з Коннектікату, решта — з міста Ню Йорку. Була екскурсія учнів 7-ої і 8-ої кляс цілоденної української католицької школи з Пенсільванії.

Учні п'ятої кляси з школи на Стейтен-Айленді (Н.Й.) приїхали до Музею тому, що мали в програмі вивчення етнічних груп Америки, зокрема української. Оглянувши виставки Музею, учні розпитували працівників Музею про американських українців, про українську громаду.

Учні 5-ої кляси школи на Стейтен-Айленді (місто Ню Йорк) в Музеї на лекції про українську національну групу в Америці.

Різдвяні картки

Різдвяна картка роботи Галини Липи-Захарясевич

Цього року Музей видав шість різдвяних карток тиражем 7 тисяч. Картки — роботи мистця Галини Липи-Захарясевич (1910-1968), праці якої посідають важливе місце в історії української графіки середини 20-ого століття. Творчість Липи-Захарясевич на Україні замовчували, бо вона була дружиною Юрія Липи, лікаря в УПА, який загинув 1944 року.

Комплекти карток було розіслано членам і приятелям Музею, також картки є в продажі в музейній крамниці. Управа і адміністрація Музею використала ці картки для різдвяних привітань, на Україну їх було вислано понад п'ятдесят.

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003.
Tel. (212) 228-0110

Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
Редаґували: Стефанія Гнатенко і Любов Дражевська

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА ЛИСТОПАД МІСЯЦЬ 1989 РОКУ

З[illegible]УКА ВІДДІЛІВ: З днем 20-го листопада 1989-го року ВІДДІЛ [illegible] в Джанет, Па, об'єднався з ВІДДІЛОМ Ч. 171 в Джерзі Си-[illegible] Дж. в один ВІДДІЛ 171 З ОСІДКОМ В ДЖЕРЗІ СИТІ, [illegible]

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

[illegible]ятицький Рагель Е.
[illegible]няк Лариса, Меланія
[illegible]ншин Роберт
[illegible]Марущак Надіна; Тиньо
[illegible]вра, Михайло
[illegible]рій Христофор
[illegible]нелі Андрій; Демків-
[illegible]ман Микола
[illegible]ар Ада
[illegible]ик Ангеля, Сараг
10[illegible]чий Христина
[illegible]дерсон Мішель; Ма-
[illegible] Михайло
[illegible]н Алек
[illegible]агалк Андрій
[illegible]орійчук Стефанія
[illegible]лецький Матев
170 Зарічний Дженіфер
175 Дзвіго Михайло
217 Чолач Іван
2[illegible] Пасковець Іван
[illegible]ський Чарлс
[illegible]ак Ліда, Христина; Ява
[illegible] Олександра
2[illegible] Маркок, Стефан
269 Н[illegible]обінський Петро, Сте-
[illegible]
2[illegible] Доналъд Шейні
29[illegible] Апріль, Емілія, Ма-
[illegible] Манетті Дамон
[illegible] Камерон
[illegible] Теодор
[illegible] Іван
3[illegible] Матев
[illegible]ський Микола; Кот
[illegible] Ярослава; Мачула
[illegible]саветa
434 [illegible]ляр Катерина
[illegible]ук Андрій
49[illegible]тинський Матвій

[illegible]ЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
[illegible]алсетті Луїз, Розаанна
[illegible]рняк Роман
[illegible] Розалія
10[illegible] Давид
12[illegible] Анна
147 [illegible] Анна
20[illegible] Кімберлій
[illegible] Юліанна
[illegible]хман Орися
[illegible] Кімберлій
[illegible] Ерік
240 [illegible]евич Мяхайло, Манкос
245 Котенко Ольга
259 Риян Джефрій
2[illegible] Богдан
[illegible] Дороті, Малдосія
[illegible] Донна, Іван
[illegible] Вайн
[illegible] Джанет, Лінда,
[illegible], Сусанна
3[illegible] Деніс, Манкл, Ро-
[illegible]
36[illegible] Тарас; Урван Іван
3[illegible] Іван
3[illegible] Христофор
40[illegible] Петро
43[illegible] Софія
[illegible] Богданна
[illegible] Віктор
[illegible] Дарка, Ірена
[illegible] Гелена

[illegible]И, ПРИЙНЯТІ З [illegible]ЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
17[illegible] Шавн
4[illegible] Давид; Домазар
[illegible] Голян Роман; Го-
[illegible] Андрій, Михайло;
[illegible] Маркіян, Уля-
[illegible] Мельник Діяна, Та-
[illegible]; Петрів Марко, Ярос
[illegible] Руденко Матвій, Сер-
[illegible] Сохансъкий Лариса;
[illegible] Лариса; Шебунчак
[illegible], Лідія

Ч[illegible], ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ [illegible] ДОРОСЛИХ З [illegible]ОДЕЧИМИ [illegible]АМОТАМИ:

Ві[illegible]
[illegible] Михайло; Недого
[illegible] Марта; Підгорецький
[illegible] Христина; Романишин
[illegible], Микола; Ривак
[illegible] Христина; Халупа Михай-
[illegible]; Юрко Михайло
1[illegible] Анна, Ро-
[illegible]
13[illegible] Віра; Яворський
[illegible]
16[illegible] Дженіфер
170 [illegible] Богуслав
18[illegible] Іванна, Катерина,
[illegible]
40[illegible] Галина, Роман,
[illegible] Патер Тарас; Раде-
[illegible] Стефан; Рей-
[illegible] Григорій; Филипчук
[illegible]; Яцишин Ліза, Ро-
[illegible]
430 Едінжер Дженіфер, Джері,
[illegible] Христина, Душара Воло-
[illegible]

Ч[illegible] СУСПЕНДОВАНІ:

Ві[illegible]
[illegible] Христофор
[illegible] Іван, Шанон

430 Домбчевський Аріянна; Гевка Наталка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
41 Проскін Шавн
418 Воланюк Давид; Домазар Рейді; Голян Роман; Головнич Андрій, Михайло; Ігнатович Маркіян, Уляна; Мельник Діяна, Тамара; Петрів Марко, Ярослав; Руденко Матвій, Сергій; Соханський Лариса; Халупа Лариса; Шебунчак Данило, Лідія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
63 Фалсетті Луїз, Росанна
88 Гірняк Роман
94 Балл Розалія
125 Гавалух Анна
203 Вейл Кімберлій
221 Сарахман Марія, Орися
235 Бобак Кімберлій
240 Норка Віктор
242 Чупоська Тарі
269 Драбіщак Сира
276 Стоні Богдан
301 Кліш Дороті, Малгосія
316 Сміт Степан
347 Шельбій Вайне
349 Мотика Джанет, Лінда, Роберт, Сусанна
353 Голман Дениса
364 Урван Іван
371 Дребич Христофор
408 Дубняк Петро
432 Щука Софія
434 Мандзій Богданна
445 Шкавритко Віктор
471 Бачинський Дарія, Ірена
505 Ленко Гелена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Грігнон Лавра
25 Винар Наталка
28 Краб Кася; Ушак Марта
40 Шпон Рената
114 Суровицький Скот
127 Ільківський Михайло
133 Баб'як Павло
134 Лебедович Віктор
141 Білоус Едвард
161 Освальт Сара
170 Бойсі Павло
172 Кенедій Тарас
179 Шіра Марко; Шмід Карен
206 Ковальчук Дейн
214 Чижович Євген
221 Воробець Діяна
230 Солік Джефрій
245 Бурній Геральд
257 Парабанюк Володимир, Юлія
287 Добровольський Криштоф
293 Крук Яшуга
320 Поліщук Ліза
347 Сахарновський Анна, Іван
355 Ковалевич Дарія; Патрилак Іванна; Фостик Анна, Василь, Григорій
407 Андрушко Іван, Михайло
424 Бурка Юрій
427 Дюмас Роберт
430 Кнігницький Роман
432 Луців Стефан
441 Малужинський Василь, Іван
464 Чипига Джансон
465 Стешин Джіна
472 Гарасимів Лев
490 Дупланг Анна
500 Думка Маркіян, Матев, Юліяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
102 Боверс Василь; Вебстер Карен
109 Морріс Сусанна
112 Лузар Марія
147 Гнат Василь; Савка Анна
170 Кахнич Леся, Люба
206 Джонсон Юліянна
221 Вайнер Елисавета
234 Пилипів Йосиф, Марія
238 Бартко Ерік
240 Ванкевич Марко, Михайло
245 Котенко Ольга; Кушнірчук Орест
259 Риян Джефрій
274 Сенедяк Давид, Дарлен
323 Білик Рой; Чічура Теодор
327 Орінкевич Донна, Іван
332 Попадюк Павло
353 Мазурець Марко, Рома
358 Кухта Андрій
364 Владика Тарас
367 Благий Ігор
385 Карп'як Таня
397 Кульчицький Сильвія
443 Процик Володимир, Євген

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Кукуруза Марія, Мирон, Петро, Христина
9 Нарадко Річард
13 Мокей Іван мол.
17 Кахановський Петро
21 Кіт Марта
38 Мослей Христофор
42 Чабан Михайло, Софія
53 Гірник Михайло
57 Дума Елисавета; Ракочий Ярослава
59 Осадця Ірена
63 Антоній Марко, Томас; Гнатів Роза
83 Курман Іван, Стефан; Унгуран Оксана
94 Гевко Марко
96 Ванат Марія
112 Федак Данило мол.
120 Кармазин Михайло
125 Крослій Міра; Наболотний Михайло
137 Буртейн Іванна; Іваш Михайло; Плетхан Михайло
156 Янчак Марта
158 Вілт Антоніна
163 Качор Марія; Яцьків Марія
169 Русін Кейт
172 Кенедій Тарас
173 Костишин Іван
175 Дівіто Орися
183 Нісолс Давид
206 Бойко Лей Андрій
216 Захаріясевич Марія
217 Валлета Микола, Тутурас Іван
220 Овчарин Марко
231 Ленокс Едвін, Рита
240 Василик Мирон
245 Котенко Ольга
267 Олешко Василь
277 Гумен Сусанна
282 Лукаш Джефрій
321 Війтюк Іван, Степан
346 Адріянович Ольга
347 Сахарновський Флоренса
349 Блашків Ігор
358 Кухта Андрій
361 Біланюк Володимир
362 Колаковський Кенет
368 Рудик Людмила
375 Ігнатюк Анна
385 Кміт Лариса; Крамарчук Денис; Кучварський Лорна
397 Василашук Володимир
414 Телюк Ірена
422 Рай Михайло, Сусанна
432 Остафійчук Іван
434 Грінавич Віктор, Євген
441 Лупинець Михайло
461 Василишин Степан; Грох Павло
465 Кухина Ольга
472 Ткачук Лідія
473 Лепкий Василь

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Бартник Ірена; Сливка Іван *
11 Сціленні Василь *, Долорес
12 Горбець Андрій
17 Коцепула Вера
42 Котис Юстина
47 Винницька Катерина
49 Бонк Ґрета; Монік Олександер *
88 Гірняк Зоряна
91 Ява Гелена
106 Іванюк Дзвінка 2; Макарук Ігор *
125 Рихтицька Євгенія
130 Микитка Іван *
151 Худолій Микола *
156 Янчак Марта
173 Кравчук Юрій *
179 Павло Річард *
200 Дудинський Василь *, Осипа
204 Денесик Олег *; Крупський Наталка
206 Кун Андрій *
233 Гаркач Марія
236 Скерпон Марія 2.
264 Кулупа Марія
270 Зарічний Тетяна; Ленчук Василь *
271 Морич Василь *, Франк *; Кнотт Молій
276 Стефаківський Катерина, Микола *
301 Кліш Марія
336 Гаркач Марія
337 Войтович Петро *
361 Собенко Микола *
424 Коваль Тамара
427 Піжицький Богдан *
430 Ганусяк Анастасія
432 Дебера д-р Володимир *
437 Куціль Роман *
444 Небелюк д-р Мирослав *
445 Шкавритко Галина, Святослав *
452 Фіялка Емілія
460 Сорока Степан *1
471 Бачинський Люція
473 Баніт Марія
486 Окопний Марія
490 Мачера Дмитро
503 Стеман Софія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Бутера Ґлендіна; Еджерс Доріс; Лавелі Патриція; Леністо Іван *, Проскін Доніта 2; Степаник мол., Михайло *; Терпко Анна, Марія 2.
239 Ковальчин Ірена
299 Трусевич Зорян
401 Болишовський Іван *, Марія; Бошик Павло *; Васик Василь; Воланюк Захарій *; Дмитришин Мелания; Галамай Галина; Гарасовський Ольга; Головнич Таня; Кравець Ольга; Ковальчук Тарас *; Максимів Іванна; Мек Йозефіна, Юрій *; Мельник Іванна; Мороз Олена, Теодор *; Петрів Люба; Радкевич Євгенія, Олександра; Тисяк Роза; Халупа Петруся; Хоростіль Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
115 Бабич Петро *
125 Рихтицька Евгенія
173 Костишин Мирослав *, Петро *
269 Осцісльавський Марія
346 Лаврів Михайло *
385 Дмитрюк Емілія
454 Крис Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
5 Корнага Михайло *; Недогода Марта; Підгорецький Христина; Романишин Марія, Микола *; Ривак Христина; Халупа Михайло *; Юнко Михайло *
10 Мальований Анна, Роман *
134 Кобзар Віра; Яворський Маркіян *
163 Мазза Дженіфер
170 Білик Богуслав *
183 Гардій Іванна, Катерина, Павло *
401 Ботюк Галина, Роман *, Юрій *; Патер Тарас *; Радевич Зенон *, Стефан; Рейнард Григорій *; Филипчук Роман *; Яцишин Ліза, Рома
430 Едінжер Дженіфер, Джері *, Христина
434 Душара Володимир *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
120 Стифурак Юрій мол. *
217 Дащишак Іван *, Йвонна, Робін
316 Геберлі Карол
368 Балабан Роман *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
41 Бутера Ґлендайн; Еіґрс Доріс; Лавелі Патриція; Леніо Іван *; Проскін Дойта 2; Степаник Михайло мол. *; Терпко Анна, Марія 2.
418 Болеховський Іван *, Марія; Бошик Павло *; Вацик Василь; Воланюк Захарій *; Дмитришин Мелания; Галамай Галина; Гарасовський Ольга; Головнич Таня; Ковальчук Тарас *; Кравець Ольга, Максимів Іванна; Мек Йозефіна, Юрій *; Мельник Іванна; Мороз Олена, Теодор *; Петрів Люба; Радкевич Евгенія, Олександра Тисяк Роза; Халупа Петруся; Хоростіл Ольга
425 Трусевич Зорян
430 Ковальчин Троні

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Сливка Іван
11 Сціленні Долорес, Василь *
17 Коцепула Віра; Невман Віра
47 Винницька Катерина
48 Мельниченко Володимир
88 Гірняк Зоряна
91 Ява Гелена
114 Павлиш Еліас
130 Мукутка Іван *
155 Ковальчик Іван 2 *
179 Павлов Річард *
183 Боніш Юлій *
236 Гаркнес Патриція; Шкерпон Марія 2.
264 Кулупа Марія
270 Зарічний Тетяна 2.
276 Стефківський Микола *, Катерина
292 Чорній Микола *
301 Кліш Марія
336 Гаркач Марія 2.
371 Гумовський Любомир
375 Баєв Варвара
389 Марек Вайн *, Елейн, Павло мол. *
407 Стецько Петро
424 Коваль Тамара
427 Непрілий Діяна, Іванна, Сандра, Тарас *
445 Шкавритко Галина, Святослав *
452 Фіялка Емілія
460 Сорока Степан
471 Бачинський Луція
486 Окопний Марія
498 Ревуцький Ірина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Левицький Анна; Чарнецький Ярослав *
14 Матіяш Ейлена
23 Липен Марія
32 Смилій Михайло *, Марко *
36 Твердохліб Орина
39 Миколаєвич Іван, Софія
42 Чабан Михайло
45 Баргергуф Марія
57 Дума Елисавета
73 Василик Францес; Коцан Евгенія
94 Кузьмик Ольга, Стефан; Гвозд Ольга; Мусик Анна
103 Околович Лінда
108 Коваль Микола
109 Комано Шері
116 Глушок Михайло *
127 Романишин Евген *
130 Кобрин Володимир *, Микола
137 Коник Марія
155 Мокар Нансі, Рональд *
161 Пунашот Іван *, Павліна
163 Максим'юк Анастасія, Богдан *
170 Гаврилюк Марія
171 Джон Микола *
174 Грушкевич Ярослав
183 Василина Евген *
194 Михаляк Евген
200 Данилюк Анна; Мудрий Дарія; Отець Любомир; Прочанин Петро *
206 Дженсон Беверлій
214 Напора Наталка
216 Залуцький Зенон
217 Губач Григорій
221 Перцак Петро *, Стефанія
222 Гавур Люба І.; Терпляк Христина
230 Кріль Анна
233 Федорів Володимир *
257 Бойко Ольга
266 Баб'як Михайло; Войцехівський Павло; Свідерський Домна
275 Палка Гелена
277 Василенко Володимир *; Зелик д-р Мирон *; Гриньків Володимир, Евдокія, Іван і; Теслія Каролина, Раймонд *; Титор Ніна, Петро
281 Домарецький Наталка, Степан; О'Конель Марія; Свищук Іван
293 Душник Марко *
304 Панчишин Ірена, Михайло Саміло Олександра
321 Кухта Андрій
337 Татчин Василь
342 Глущик Марія
347 Массій Дайлі
348 Павлів Йосиф мол. *
350 Пагано Галина
355 Фостик Марія, Микола
361 Безубяк Іван; Кошак Анна; Мілан Володимир *, Ольга; Настин Ольга
364 Данилевич Анна, Богдан *; Гіщак Марія
371 Шаркевич Анна
375 Яримович Зеновій
379 Сіпка Йосиф мол. *
383 Гома Юрій *
397 Метрополит Стефан Сулик *
407 Созанський Параскевія
416 Панкевич Михайло *
422 Паламар Галина; Папрацький Роман *
427 Богословський Андрій *; Долишній Бен, Марія; Гурал Василь *
430 Мацків Олександра; Мірчук Роман *; Станко Орися
432 Волосевич Павло; Пендорак Михайло *
437 Горбус Дмитро; Чорнобиль Анна, Андрій; Косцюк Михайло
441 Данилюк Арлена; Заневич Ліліяна, Лінда
444 Добровний Нетті; Жеребецький Богдан *
448 Перейма Павло *
456 Хлопас Іван *
458 Стадницький Тарас *
466 Костюк Давид *
472 Ткачук Лідія, Роман *
473 Шевчук Анастасія
479 Гречка Марія, Ярослав *
484 Яців Володимира

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

5 Бортник Ірена; Левицький Леонтина; Гуменюк Любомир, Стефанія; Фтомин Марія, Микола
22 Войтечко Еміль
32 Богач Микола *; Дмитрус Іван *, Микола *; Шевчук Катерина
40 Орлов Софія
42 Котляр Юліян
48 Бурій Марсія; Федів Анна
49 Монік Олександер *
58 МкГалик Франк *
63 Марциник Каміля; Опалка Михайло *; Річардс Стела
83 Кузьма Марія, Михайло *
88 Каричин Михайло
102 Давс Катерина
112 Оленчук Аліса; Федак Данило *, Нансі
113 Медвідь Рита
119 Варшо Іванна; Сейлій Памеля
121 Гедзь Христина
125 Басараб Ольга; Рихтицька Евгенія; Чернобиль Томас *
133 Баб'як Павло
141 Лехолат Петро; Шалавіґ Елса
147 Гнат Юрій *
153 Шкільник Евген *
155 Мокар Нансі
156 Кузик Володимир; Янчак Марта
157 Матичак Олеся
158 Марко Лавра
161 Пунашот Іван *
162 Стефурак Анна
170 Пришляк Микола *, Олена, Павло
171 Шаславський Евгеній; Марко Стефан *
173 Кравчук Юрій *
176 Крафцісин Василь *, Іванна
200 Дудинський Василь, Осипа
203 Пінага Стефанія
204 Денисик Олег; Крупський Наталка
206 Кун Андрій
214 Напора Олександра, Ольга
220 Блідий Дженевіева; Ґрохола Богдан; Матвійчин Ілько; Чанас Петро
221 Кваснишький Анна
231 Гучко Неля; Санулис Йосифіна
234 Мельничук Олександра; Солтівський Іван
237 Мельник Софія; Романовський Алберт *, Давид *, Йосиф *
238 Суліван Зінаїда
240 Мисів Гелена
257 Волфінгер Анна
265 Кочубка Тереза
268 Майчук Михайло *
271 Кнотт Моллій; Морич Василь *, Франк *
277 Гладун Осип
283 Пінчак Михайло
286 Фітзгералд Дебра
323 Білик Михайло *; Брицький Іван; Біян Микола *; Феден Гелена, Франк *
327 Душенчук Вероніка
336 Палайда Анна, Дмитро
337 Войтович Петро
342 Глущик Йосип *
346 Зига Марія
348 Видомський Варвара; Присташ Іван *; Ярош Мілдред
352 Венчак Марія, Олексій
354 Ільчишин Елфрієда
356 Бутим Михайло *, Урсуля; Депа Катерина; Клячинський Марія
361 Брода Рональд *; Собенко Микола
364 Павлюк Іван *, Марічин
372 Зін Михайло *
375 Люба Марія, Петро *; Пазуняк Роман
379 Бурачинський Марія; Мусак Олександра
383 Ґрогосвкий Елена
420 Маскович Сусанна
427 Піжицький Богдан *
430 Ганусяк Анастасія
432 Миськів Параска
437 Куціль Роман *; Олексин Наталка; Хом'як Богдан
443 Деревеський Лінда
444 Небелюк д-р Мирослав *
460 Макарян Чеслава
473 Баніт Марія
490 Мачера Дмитро
503 Стеман Софія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
414 Гемсток Чарлс *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
127 Мадзій Петро

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
19 Ґот Софія
27 Грибик Василь
33 Прийдун Марія
47 Заблоцький Михайло *
49 Степаєнс Володимир *
51 Блаквуд Гелена
56 Гарасюк Нарріс
65 Качурак Марія
75 Слупецький Гермелінда
88 Яців Олександра
92 Лисько Григорій
94 Новаківський Мартин
106 Іваницький Мирон
112 Бровне Віргінія
114 Доктор Антін; Євко Милания
124 Максим Данило *
126 Павлович Софія
128 Дідух Марія
130 Кравчук Михайло 2 *
153 Ретецький Дороті 2.
155 Бадяк Михайло *
163 Кічуга Михайло *; Пекляк Михайло
171 Куфта Саймон мол. *
175 Лишак Григорій *
194 Андрєвський Василь; Андрушків Марія
200 Мілер Юрій *
213 Шкопяк Петро
220 Гуменяк Йосипа *
221 Деркач Василь; Зарицький Микола; Петерсон Марія
230 Лішак Петро 3 (три)
237 Крика Михайло *
242 Седор Катерина
256 Конкун Марія; Улан Франк *
258 Базутянський Василь *
291 Коваленко Іван
320 Барзик Стелла
327 Клим Іван
337 Лихолат Андій
338 Марич Стефан *
343 Задорецький Анна 2; Стричкланд Катерина
352 Гладаш Петро 2 *
355 Генковський Петро *; Стен Володимир *
361 Тичинський Михайло *
364 Шийка Анастасія
367 Король Михайло *; Патрик Іван *
371 Петрий Гордон *
377 Солипа Іван *
379 Бодна Катерина 2; Юрків Анна
407 Безручка Стелла
408 Стефанів Ірена 2.
422 Наконечний Петро
423 Янчишин Роман
430 Зін Михайло *
432 Голубець Стефанія 2; Липовецький Ліна
450 Рак Ярослав
481 Адамський Гелена

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
158 Лев Яюта
277 Гумен Сусанна
422 Рай Михайло, Сусанна
432 Домарецький Микола
441 Бурля Ґеральд
465 Кучига Ольга

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
106 Гумницька Ольга

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Бутра Ґлендіна
239 Ковальчин Ірена
401 Болешовський Іван мол. *, Марія; Долішній Василь; Дерзко д-р Микола; Галамай Галина; Гарасовський Богдан *; Голян Юрій *; Головнич Кларенс *, Таня; Голубівський Ігор *, Лідія, Христина; Ігнатович Іван *; Кравець Ольга; Когут Маркіян *; Ковальчук Тарас; Кривоніс-Гуляк Леся; Мек Юрій *; Мельник Ірма, Іларій *; Тисяк Рей *; Галупа Михайло *

(Закінчення на ст. 8-ій)

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30 листопада 1989)

Кляса T16	125
Кляса P70	102
НОВІ КЛЯСИ	
Кляса W	16
Кляса E18	2,104
Кляса E20	2,377
Кляса E65	284
Кляса P20	3,439
Кляса P65	136
Кляса TP65	1,234
Кляса T23	91
Кляса WSP	285
Кляса SP-E65	327
Разом	**10.520**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	9
Кляса P70	40
Кляса T	482
Кляса W	8,745
Кляса P20	6,503
Кляса E20	6,075
Кляса E65	1,733
Кляса P65	863
Кляса DP60	126
Кляса DP65	678
Кляса SP-W	291
Кляса SP-E65	167
Кляса ADD	5,972
Кляса T10	443
Кляса T5	125
Кляса DT30	4
Кляса ART	20

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса P20	407
Кляса E20	266
Кляса P65	27
Кляса E65	66
Кляса E18	4
Разом 30 листопада 1989	**33,046**

ЗІРКОЮ (*) ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 жовтня 1989)	17,911	46,351	5,995	70,257
Активні члени				
(Приріст у листопаді 1989)				
Нові члени	48	77	7	132
Прийняті нaново	40	93	1	134
Прийняті з перехідними листами	18	36	24	78
Зміни кляс забезпечення	—	8	—	8
Прийняті з Деп. Молоді	—	31	—	31
Разом	**106**	**245**	**32**	**383**
(Убуток у листопаді 1989)				
Суспендовані	5	6	9	20
Відійшли з перех. листами	18	36	24	78
Зміни кляс забезпечення	—	8	—	8
Відійшли до дорослих	31	—	—	31
Померли	—	77	—	77
Вибрали гроші	31	45	—	76
Відійшли з вип. п. сум забезп.	34	131	—	165
Виплатили вповні вкладки забезп.	47	128	—	175
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—	—
Відійшли на безп. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	1	22	23
Разом	**166**	**433**	**55**	**654**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у листопаді 1989)				
Виплачене забезпечення	34	132	—	166
На безпл. продовж. забезп.	4	2	—	6
Разом	**38**	**134**	—	**172**
(Убуток у листопаді 1989)				
Померли	—	37	—	37
Вибрали готівку	26	25	—	51
Повернені в активні	2	9	—	11
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**33**	**76**	—	**109**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця листопада 1989	**17,856**	**46,221**	**5,972**	**70,049**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць листопад 1989,** як суспендовані, **можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу,** якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до тих членів, **які впродовж листопада** 1989-го року взяли перехідні листи і досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА ЛИСТОПАД МІСЯЦЬ 1989 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	187.72	150	42.54	323	347.39
2	74.17	151	92.22	324	541.88
5	1,496.44	153*	1,935.60	325	837.20
6	261.39	154*	472.65	327*	1,177.17
7*	1,216.04	156	968.97	328	291.71
8	929.45	157	69.56	330	631.18
9	111.78	158	528.11	331	336.88
10	163.48	161	1,152.48	332	147.47
11	37.03	162	216.24	333	204.00
12	516.35	163*	1,897.86	334*	649.91
13	1,392.89	164	465.86	336	557.60
14	587.27	165	114.76	337	1,696.72
15	698.26	167	54.78	338	132.34
16	300.15	168	102.44	341*	721.24
17	299.17	169	367.28	343*	425.87
19	227.05	170	1,648.12	345	176.36
20	912.77	172*	882.69	346	692.13
21*	583.88	173	1,604.20	348	1,182.76
22	890.65	174	1,216.57	349	1,647.48
23	179.39	175	1,371.51	350	198.81
24*	54.47	176*	208.02	352	289.17
25	1,933.70	177	163.99	353	1,833.09
26	150.97	179*	128.46	354	216.28
27*	2,056.13	180	388.73	355	52.45
28*	81.05	182	1,014.88	356	285.66
29	245.63	183	218.93	358	396.90
31	178.48	184	466.27	361*	500.00
32	1,138.15	190	25.32	362*	473.90
33	62.68	191*	1,259.69	364	448.18
34*	399.33	192	169.42	367	410.47
36	99.25	193	27.74	368	1,420.33
37	612.31	194	1,273.60	370	89.08
38	536.66	200	2,732.37	371	1,310.81
39	1,194.75	202*	.83	372	1,109.37
40	152.46	203*	115.24	373	59.13
42	1,978.93	204	1,751.23	374*	798.18
43*	326.00	205*	54.41	375	1,317.28
44	96.01	209	562.16	376	15.40
45*	2,872.12	211	99.34	377*	177.85
47	566.68	212	106.43	379*	3,111.67
48	243.69	213	172.73	380	223.00
49	2,427.48	214	1,125.79	382	218.23
50*	8.46	216*	715.05	383	538.36
51*	1,000.00	217	1,711.98	385*	2,233.29
52	70.81	218	78.90	387*	893.38
53	562.11	219	326.97	389	78.29
55	524.15	220	641.95	390*	131.58
56	370.76	221	1,392.96	394	189.88
57	858.00	222*	293.34	395	65.61
58	32.88	223	101.38	397*	807.94
59	1,633.73	224	121.34	402	83.90
62	40.80	226*	314.79	403	314.55
63	1,948.59	228	17.67	406*	419.76
65	24.97	230	1,029.89	409*	542.06
66*	595.21	231*	1,507.72	412*	139.82
67	254.25	233*	697.02	413	2.56
70	1,814.82	234	317.35	414	842.61
73	10.03	235	347.53	416	167.00
75*	177.92	236	244.45	418	109.27
78*	1,198.02	238	1,736.12	421	344.09
81	312.28	239	824.46	422*	1,015.02
82	640.98	240	2,899.40	423*	457.74
83*	1,163.92	241	37.35	424*	1,099.89
86	646.59	242*	2,981.95	426	228.62
87*	87.09	243	120.75	427*	1,873.28
88	1,131.71	245	1,140.33	429*	27.90
89	152.85	247	19.12	430	996.85
91	40.58	248	192.66	432	2,085.44
92	41.80	253	117.06	433	53.10
93	528.50	254	457.89	434	1,123.99
94	1,455.90	256*	716.98	437	1,718.40
95*	30.08	257*	947.40	438	92.50
96	597.80	258	6.08	439	739.83
98	85.47	259	515.23	440*	578.33
99	70.36	261	243.86	441*	986.04
100	4.97	264*	204.89	442	548.82
102	188.85	265	52.45	443	140.61
103*	105.04	266	1,739.59	444	3,378.99
104	85.84	267*	635.42	445*	1,111.59
105	42.60	268	265.05	448*	863.11
106	358.50	269	330.34	450	325.66
107	141.20	270	356.04	451	384.78
108	17.39	271	4,198.14	452	408.73
109	74.96	274*	886.11	454	185.30
112*	1,161.80	276	668.35	455	126.10
113	321.13	277	912.44	456	239.55
114	1,367.61	280	17.04	457	91.88
115*	458.45	281	311.18	458	1,651.87
116	615.96	282	50.74	460	687.93
119	52.99	283	285.33	461	12.36
120	785.78	285	709.81	462	472.02
121	421.11	286	132.04	464	402.44
122	68.51	287*	827.28	465	1,698.57
123	496.63	288	116.57	466	141.55
124	63.53	290	248.95	467*	176.63
125*	982.89	291	622.24	470	33.72
127*	3,496.66	292	1,107.06	471	478.18
128	213.84	293	272.62	472	523.27
129	10.67	294	15.10	473	2,661.97
130	762.82	295	565.18	474	168.93
131	354.24	296	65.19	476	56.88
132*	182.68	301	508.65	477	132.53
133	772.94	303	98.18	481	383.53
134	572.95	304	273.44	484	1,170.81
		305*	1,022.00	486*	325.33
135	37.22	306	105.50	487	144.66
137	622.99	307	892.60	488	480.47
139	44.73	309*	30.10	490	1,394.50
141*	10.88	312	34.55	492*	523.42
142*	356.05	316*	3,063.49	496	76.92
143*	191.70	317	230.08	497	17.87
145	77.95	318	162.36	500	55.05
146*	1,477.09	320	770.45	502	1,192.18
147	1,360.54	321	400.78	503	896.87
149	16.74	322	127.81	506	6.04

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 210,469.23

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	7.95	161	13.00	341	10.50
2	33.00	162	8.30	345	13.00
6	59.30	163*	45.10	346	101.70
7	3.20	164	28.70	348	23.75
8	6.50	166	46.20	349	13.20
13	43.50	168	12.35	350	4.80
14	11.65	170	32.05	352	28.50
16	32.65	172*	54.00	353	10.50
17	15.10	173	43.00	358	76.80
20	6.50	174	82.55	361*	8.95
22	65.95	176*	18.00	364	30.70
25	11.00	180	33.00	367	26.80
27	11.75	182	38.30	368	34.50
29	11.00	183	35.50	371	34.15
32	32.05	184	9.20	372	6.50
36	34.65	194	26.40	374	6.50
38	4.80	200	28.70	375	40.45
42	31.60	204	3.20	377*	9.20
43*	6.50	209	7.55	379*	11.00
44	.85	214	49.30	385*	86.80
45*	23.25	217	46.20	387*	59.05
47	17.85	221	58.80	395	8.30
48	6.30	222*	11.75	402	13.80
49	55.00	226	4.80	403	8.30
50*	2.45	230	.85	406*	5.70
53	11.00	231*	45.80	412*	9.20
55	5.00	233*	73.90	416	11.00
57	13.00	235	6.50	418	2.90
59	39.25	238	41.95	419	13.95
66*	79.65	239*	5.95	422*	50.25
67	9.20	240	121.80	423	12.55
70	13.00	242*	82.90	424*	18.65
78*	30.40	245	21.00	426	9.20
82	6.50	247	.75	427*	101.55
83*	43.30	248	2.55	430	14.30
88	9.70	253	2.00	432	115.70
89	9.20	257*	32.00	434	117.65
93	1.00	259	.90	437	42.10
94	60.75	261	10.80	438	9.20
95*	5.00	266	31.90	439	53.90
96	6.75	269	31.60	440*	32.65
102	.85	270	12.30	441*	57.10
107	23.30	271	15.75	442	62.00
108	.85	277	47.75	443	9.20
114	6.50	282	.85	444	72.70
115*	38.05	286	25.80	445*	114.00
116	15.20	287*	32.75	448*	20.20
120	22.70	290	16.80	450	.80
123	6.50	291	31.20	451	9.20
124	1.60	292	11.00	462	25.80
125*	26.70	295	58.00	464	43.50
127*	6.50	301	9.20	465	31.70
131	2.90	304	34.45	471	47.20
133	21.95	305*	8.00	472	42.90
139	18.00	316*	84.70	473	30.50
142*	4.50	317	18.30	474	12.20
146*	54.70	320	21.15	478	18.60
147	20.60	327*	3.20	487	45.30
		328	4.05	490	9.20
153*	21.65	332	2.20	497	5.70
156	19.50	334*	49.90	500	23.50
157	8.30	336	18.95	502	34.70
158	11.00	337	44.30	505	11.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 5,023.80

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Едвард Дубинський	500.00
39	Мирослав Г. Кравс	1,500.00
45	Ева Кіцей	500.00
51	Гелен Блеквуд	500.00
59	Зигмунд Кузьо	1,000.00
88	Александра Яців	1,000.00
102	Анатолій Кокодиняк	1,000.00
102	Осип Риян	1,000.00
107	Михайло Долошицький	500.00
107	Михайло Долошицький	1,000.00
107	Михайло Долошицький	500.00
113	Гелен Лехман	500.00
114	Гелен Ф. Нікольс	1,500.00
114	Гелен Ф. Нікольс	500.00
114	Гелен Ф. Нікольс	500.00
153	Іван Кулиняк	500.00
163	Михайло Кічура	500.00
163	Михайло Пекляк	1,000.00
171	Симон Куфта мол.	3,000.00
177	Фред Гумляк	1,000.00
204	Оксана Кучмак	1,000.00
219	Микола Мекулич	1,000.00
221	Пилип Бараболяк	500.00
221	Микола Зарицький	2,000.00
234	Мирон Пінковський	500.00
234	Мирон Пінковський	500.00
237	Михайло Крика	1,000.00
238	Петро Барліт мол.	1,000.00
280	Джордан Едвард Вендель	1,000.00
292	Стелла Романов	500.00
295	Перль Марія Ремниц	1,000.00
307	Дарія Станько	1,000.00
307	Джозефіна Старускі	1,000.00
316	Уляна Скрильник	750.00
320	Стелла Баржик	1,000.00
322	Михайло Караць	1,000.00
352	Петро Гладаш	500.00
352	Петро Гладаш	1,000.00
355	Волтер Стін	500.00
360	Наталія Фіглюс	500.00
361	Михайло Тичинський	500.00
364	Марія Небожук	1,000.00
367	Михайло Король ст.	500.00
367	Іван Патрик	1,000.00
370	Едвард М. Домбровський	850.00
372	Іван Головка	2,000.00
379	Катерина Боднар	500.00
379	Катерина Боднар	500.00
379	Анна Юрків	1,000.00
379	Антоніна Нетюк	500.00
379	Антоніна Нетюк	500.00
379	Марія Вруский	500.00
423	Роман Янчишин	1,000.00
424	Анна Пасічник	1,000.00
424	Андрій Шарко	1,000.00
481	Гелен Адамський	1,000.00
490	Микола Буряк	500.00
490	Микола Буряк	500.00
	Разом	50,100.00

КАНАДА

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
49	Анастазія Довбенка	300.00
432	Єлисавета Данилюк	500.00
432	Павліна Веприк	1,000.00
451	Іван Михалевич	500.00
456	Марія Робкалюк	1,000.00
473	Ілля Лукіян	3,500.00
503	Іван Воркун	1,000.00
	Разом	7,800.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Ева Бат	50.00
29	Катерина Песіль	50.00
39	Анна Курилко	50.00
39	Михайло Протас	50.00
102	Василь Жук	50.00
116	Василь Коцопей	50.00
116	Орина Стрибко	50.00
131	Наталія Дмитерко	50.00
131	Петро Гринчишин	50.00
131	Анна Басараб	50.00
146	Марія Устименко	50.00
155	Параскевія Чижик	50.00
163	Павло Василовський	50.00
163	Анна Баскі	50.00
163	Стефанія Леслі	50.00
163	Яким Козел	50.00
163	Степан А. Леслі	50.00
180	Стефанія Ольга Дженет	50.00
204	Іван Близняк	50.00
204	Ірина Рудик	50.00
221	Анна Скірка	50.00
221	Михайло Скірка	50.00
276	Джозефіна Мандзяк	50.00
276	Ольга Папінчак	50.00
286	Іван Балютянський	50.00
305	Джерусел Варго	50.00
333	Микола Боберський	50.00
361	Василь Хамуляк	50.00
361	Ольга Масюкевич	50.00
379	Дмитро Кінащук	50.00
379	Розалія Хлібович	50.00
407	Богдан Лапан	50.00
	Разом	1,600.00

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
137	Іван Труш	50.00
361	Катерина Хамуляк	50.00
	Разом	1,700.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1989

Членські вкладки	$215,493.03
Прибутки книгарні і друкарні	107,417.45
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$350,423.47
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	211,834.79
Гіпотечних позичок	42,186.08
Членських позичок	2,656.32
Уділів	4,182.18
Банків	6,491.19
Разом	**$617,774.03**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$37,462.40
Коштів телефону	1.50
Податків від заморгеджованих реальностей	1,500.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,133.67
За дозрілі вивінувальні грамоти	1,500.00
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Коштів інвестицій	200.00
Поштових оплат	20.50
Коштів друків і приборів	15.00
Винагороди Відділових секретарів	.72
Стипендії	1,057.00
Разом	**$77,505.96**
Різні прибутки:	
Зиск при продажі бондів	$188.13
Переносне конто	765,237.00
Разом	**$765,425.13**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$485,341.77
Сплачено гіпотечні позички	19,549.66
Сплачено членських позичок	8,978.60
Разом	**$513,870.03**
Разом загальний прибуток на листопад 1989	**$2,297,485.63**

ВИДАТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1989

Виплати членам:	
Грошові звороти	$26,608.39
За дозрілі вивінувальні грамоти	116,969.98
Посмертні допомоги	59,150.00
Відсотки від посмертних допомог	101.23
Вкладки за дітей, яких родичі померли	64.68
Премії за реасикурацію	4,582.02
Дивіденда членам	391.27
Повернені вкладки	493.82
Допомога з Фонду Братського	1,700.00
Виплати з Сирітського Фонду	2,205.20
Стипендії	1,000.00
Разом	**$213,266.59**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінгтоні	$13,252.82
Союзівки	225,021.73
Книгарні і друкарні	106,925.26
„СВОБОДА" за орган	60,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$5,210.08
Лікарські бадання нових членів	652.92
Винагорода обласних організаторів	1,346.14
Кошти обласних засідань	5,524.32
Разом	**$12,733.46**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$15,428.75
Платня працівників	39,970.33
Премії за шпитальне забезпечення працівників	31,698.29
Асекурація	500.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	40,979.56
Канадські Корп. податки	28.34
Разом	**$128,605.27**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актуарія і статистики	$1,074.00
Книжки і друки	3,950.38
Загальні канцелярійні видатки	2,338.63
Оплати до асекураційних урядів	255.00
Кошти канадської канцелярії	162.21
Поштові оплати	3,091.14
Кошти друків і приборів	608.05
Обслуга машин	276.01
Кошти телефону	1,773.62
Загальні кошти подорожей	4,413.21
Разом	**$17,942.25**
Різні видатки:	
Кошти інвестиції	$450.00
Страта при продажі бондів	1,825.32
Дотації	3,000.00
Спортова акція	300.00
Переносне конто	765,103.00
Виплати Відділу Братської діяльності	408.75
Разом	**$771,087.07**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$189,226.85
Уділено гіпотечні позички	100,000.00
Закуплено уділи	4,157.18
Уділено позички на підклад грамот	5,356.32
Капітальний ремонт на Союзівці	2,303.19
Разом	**$301,043.54**
Видатки за листопад 1989	**$1,849,877.99**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$1,213,689.81	Забезпечене-вий	$62,926,152.59
Бонди	47,473,104.11	Акциденто-вий	1,762,444.86
Уділи	1,398,148.00	Братський	(297,480.19)
Гіпотечні позички	5,434,447.38	Сирітський	392,327.64
Позички на грамоти	611,089.26	Захисту	(680,592.85)
Реальності	2,309,972.86	Наглої Потреби	69,848.59
Друкарські і електронічні машини	307,698.18		
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$64,172,700.64**	**Разом**	**$64,172,700.64**

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА ЛИСТОПАД МІСЯЦЬ 1989 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИСТОПАДІ 1989 р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у листоп.	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1989 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
137	М. Колодруб	3	11,000			5
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	3	9,000		2	14
	Округа ЧИКАҐО					
17	Я. Билень	1	3,000			1
22	Гелен Олек Скот	1	3,000		1	29
125	Ґльорія Пашен	2	53,000			5
220	І. Мелінишин	1	5,000			9
379	В. Семків	1	3,000			14
472	Стефанія Кочій	1	3,000		1	3
		7	**70,000**		**2**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
112	Марія Капраль	1	3,000			5
	Марія Федак	2	6,000			
240	Б. Семків	1	3,000			4
346	Я. Фішер	1	3,000			3
358	З. Голубець	1	4,000			1
		6	**19,000**			
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Олена Татарська	3	9,000			9
146	Г. Корбяк	1	10,000			6
175	Я. Базюк	2	30,000			2
183	Катерина Назарк	1	100,000			7
292	Стелла Федик	4	20,000			6
		11	**169,000**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
170	В. Білик	1	3,000			6
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	3	9,000			4
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	3	13,000			14
465	Текля Мороз	2	8,000	1		10
473	Віра Баніт	1	3,000			5
		6	**24,000**	**1**		
	Округа НЮАРК					
172	В. Осадчук	1	5,000			1
490	Галина Чорномаз	1	2,000		1	1
		2	**7,000**		**1**	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	2	23,000			10
	Д. Стець	1	3,000		1	
277	О. Гладун	2	8,000	1		13
414	І. Телюк	1	1,000			6
		6	**35,000**	**1**	**1**	
	Округа НЮ ЙОРК					
19	Р. Голіят	2	6,000			4
158	Емілія Саноцька	2	8,000	1		5
267	І.О. Флис	1	3,000			3
325	Барбара Чупа	1	3,000			1
361	С. Чума	1	3,000			2
		7	**23,000**	**1**		
	Округа НІЯҐАРА					
461	М. Ґрох	2	4,000			3
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	2	4,000			21
	В. Марущак	1	5,000		1	
	І. Хомко	2	4,000		2	
		5	**13,000**		**3**	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
349	М. Захарко	2	13,000		2	5
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	К. Хільченковський	1	5,000		1	7
83	С. Гавриш	3	15,000			10
105	Й. Ракочий	1	2,000		1	1
156	Марта Янчак	1	3,000			3
	Ярослава Шабатура	1	3,000			
162	Д. Федорійчук	1	5,000			5
163	Т. Дуда	3	6,000		1	8
173	П. Щерба	1	5,000			6
216	Б. Одежинский	1	3,000			5
231	В. Пастушок	4	10,000		2	31
239	Оксана Гораєцька	2	10,000			4
245	М. Мартиненко	1	5,000			5
269	Христина Ґербеги	2	10,000		2	12
321	Д. Цюх	2	6,000			5
347	Доця Найда	1	3,000			5
362	Ф. Петрик	1	3,000			1
375	П. Тарнавський	1	2,000			8
397	М. Нич	1	2,000		1	4
422	Ю. Будерацький	4	16,000	2		7
		32	**114,000**	**2**	**8**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	1	5,000		1	16
56	П. Когут	1	3,000			4
63	Г. Канкл	4	14,000		1	26
96	М. Драпала	1	10,000		1	2
120	Е. Матіяш	1	4,000			10
		8	**36,000**		**3**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	3	16,000			26
	Округа ШАМОКІН					
9	В. Саляк	1	2,000		1	6
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
21	І. Бараник	1	2,000		1	2
38	Е. Ґузиляк	1	6,000			5
283	Г. Гавришків	1	3,000		1	2
		3	**11,000**		**2**	
	Округа ТОРОНТО					
432	Ярослава Зорич	5	17,000	1		9
441	Ліліян Заневич	1	5,000	1		5
442	С. Левицький	1	5,000			1
		7	**27,000**	**2**		
	Округа ТРОЙ					
13	П. Шевчук	1	1,000			18
57	М. Савків	2	6,000			7
		3	**7,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
169	Ґізеля Стефурин	1	5,000			7
282	Марія Болоська	1	10,000			1
		2	**15,000**			
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І. Геврик	1	3,000			5
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	1	5,000			17
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	1	11,000		1	13
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА					
323	М. Білик	1	10,000			3
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Н. Бойко	4	55,000			30
368	А. Маринюк	1	1,000			12
		5	**56,000**			

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ РОКУ

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у Листоп.	Разом	Забезпечення на суму: у Листоп.	Забезпечення на суму: Разом у 1989 р.	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	32	185	114,000	957,000	24
2.	Піттсбурґ	17	8	75	36,000	314,000	—
3.	Шамокін	17	1	41	2,000	217,000	4
4.	Аллентавн	13	3	22	11,000	148,000	5
5.	Скрентон	5	—	8	—	55,000	—
6.	Вілкс Бери	6	2	12	15,000	49,000	—
	РАЗОМ	**98**	**46**	**343**	**178,000**	**1,740,000**	**33**
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	—	23	—	140,000	4
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	7	66	23,000	408,000	5
2.	Сиракюзи-Ютика	13	3	49	11,000	244,000	2
3.	Рочестер	11	3	65	16,000	299,000	11
4.	Трой	8	3	46	7,000	247,000	2
5.	Баффало	6	—	21	—	75,000	3
	РАЗОМ	**68**	**16**	**247**	**57,000**	**1,273,000**	**23**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	2	29	7,000	107,000	3
2.	Джерзі Ситі	10	1	34	3,000	289,000	1
3.	Перт Амбой	12	2	16	13,000	65,000	1
4.	Пассейк	4	5	32	13,000	477,000	2
	РАЗОМ	**44**	**10**	**111**	**36,000**	**938,000**	**7**
	Округи Іллиной, Мишиґен, Огайо						
1.	Чикаґо, Ілл.	29	7	108	70,000	575,000	11
2.	Дітройт, Миш.	20	11	66	169,000	619,000	9
3.	Клівленд, Огайо	19	6	31	19,000	160,000	2
4.	Янґставн, Огайо	7	1	23	11,000	115,000	1
	РАЗОМ	**75**	**25**	**228**	**269,000**	**1,469,000**	**23**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	6	35	35,000	144,000	5
2.	Бостон, Масс.	5	3	29	9,000	115,000	2
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	1	20	5,000	228,000	—
	РАЗОМ	**25**	**10**	**84**	**49,000**	**487,000**	**7**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	1	4	10,000	33,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	3	7	9,000	52,000	1
3.	Ст. Луіс. Мо.	3	—	2	—	8,000	—
	РАЗОМ	**15**	**4**	**13**	**19,000**	**93,000**	**1**
	НЕОБ'ЄДНАНІ Відділи в Америці	20	5	50	56,000	961,000	3
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	7	38	27,000	200,000	5
2.	Монтреаль, Квеб.	6	6	30	24,000	210,000	7
3.	Ніяґара, Онт.	10	2	19	4,000	177,000	4
4.	Захід Канаан	14	1	9	3,000	71,000	1
	РАЗОМ	**51**	**16**	**96**	**58,000**	**658,000**	**17**
	ЗАГАЛЬНА СУМА	**404**	**132**	**1,195**	**722,000**	**7,759,000**	**118**

Філядельфійський...

(Закінчення зі стор. 1)

кій пресі щойно три дні після катастрофи і вістка ця була подана тільки у трьох реченнях.

Ґолдстін каже, що два визначні науковці вірять, що Єгор К. Лігачов як ворог перебудови Совєтського Союзу, член політбюра, заховував розміри катастрофи перед Горбачовим.

Один із цих науковців сказав, що це приховування катастрофи у Чорнобилі було, дуже, дуже великою помилкою. „Це була брехня, а брехня має короткі ноги. Якщо б Горбачов був знав справжні величезні розміри тієї катастрофи, він був би особисто відвідав Чорнобиль, уже в травні 1986 року. Він відвідав Чорнобиль щойно у 1989 році".

З приходом гласности совєтські журналісти і колищні працівники чорнобильської нуклеарної станції, домагаються кримінального дохоження проти Володимира Щербицького, міністра охорони здоров'я Євгенія Чазова та голови державного комітету гідрометеорології Юрія Ізраеля.

При кінці 1988 року почала в околицях Чорнобиля родитися здеформовані тварини. Автор каже, що на основі інформацій від голови ветеринара Федора Козменюка у колгоспі ім. Леніна в Народичах, що у 1989 році народилося більше як 80 здеформованих тварин, переважно свинок і телят. Деякі свинки народилися сліпі. В інших колгоспах родилися телятка і свинки з додатковими ногами або без ніг, лошатко з вісьмома ногами.

Як видно із статті С. Ґолдстін завдав собі багато труду приготовляючи цю статтю, він говорив із численними мешканцями Чорнобиля й околиць, з науковцями, політиками і працівниками нуклеарної станції у Чорнобилі і тому ця стаття є дуже документальна, має велику історичну вартість, є дуже цінною документацією ще одної сторінки жахливого буття українського народу у „червоному раю".

Мистець...

(Закінчення зі стор. 1)

му журналі „Джорнал оф архітекчурал едюкейшен".

Діставши в редакції під час нашої розмови такий „скорочений курс про архітектурну працю Р. Жука, ми доволі несміливо питаємося на кінець чи у його плянах є якась нова праця, яку ми могли б подивляти на світлині або рисунку.

Р. Жук усміхається і таємничо відповідає, що щось „проектується", але не хоче зрадити що і де. Прощаючись він залишає нам один примірник італійського фахового журналу, в якому обширна стаття італійською і англійською мовами про українські церкви роботи Р. Жука з високою оцінкою їхнього стилю: „простота і монументальність, традиція і нововведення, дія і спогад" — так окреслюють чужинці стиль інж. Р. Жука.

З перспективи років

У 1989 році ми відзначили знаменну подію — вимарш першої сотні УСС восени 1914 року до бою з москалями. Отже з перспективи 75 років ми повинні пригадати собі і всьому українському громадянству, що з одного боку, мазепинська ідея була головним джерелом одушевлення УСС та дороговказом у їхній праці і боротьбі, а з другого, — УССтрілецтво перше в новітній історії України після 26 років неволі перейняло обов'язок відродження і продовження цієї славної визвольної традиції та збройної боротьби проти Москви, що увірвалася в полтавському бою.

Уже в перших ідеологічно-програмових статтях, написаних ще перед Першою світовою війною, з початком 1913 року, у першому стрілецькому органі „Відгуки", що виходив у Львові, проголошено ясно і рішуче мазепинську ідею стрілецького руху. Тим вони нав'язали до світлих традицій Українського війська з доби княжої і козацької держав. Крім цього УСС були еманацією українського національного патріотичного виховання галицької вітки українського народу, але стали взірцевими соборниками у формуванні нових українських збройних сил.

І коли з історичної перспективи цього періоду переглядаємо уже велику історію, описану в окремих історичних монографіях, в українських літописах, то мимоволі приходимо до висновку, що формації УСС і Київських Січових Стрільців не тільки дорівнювали, але й перевищували своєю боєздатністю та геройством найкращі військові частини передових тоді європейських армій.

Отже роблячи оцінку цієї унікальної частини української збройної формації, я бажав би зробити порівняння з модерними елітарними частинами американських і аліянтських армій протягом моєї п'ятирічної служби в рядах американської армії під час Другої світової війни і понад 15 років у вишкільних кадрах активної резерви.

Коли робити порівняльну оцінку цієї особливої військової формації, то треба брати до уваги, що виступ УССтрілецтва в 1914 р. проти Москви був обмовлений і викликаний тим політичним становищем, в якому опинився український народ напередодні і в момент вибуху Першої світової війни. Під російською займанщиною український народ позбавлений елементарних умов життя: волі, просвіти, а навіть права на свій найдорожчий скарб — рідну мову. Проти українства там і не менше в Галичині, може з дещо слабшим натиском, поведено плянові, безоглядний наступ з метою винищення усіх проявів національного життя, щоб навіть не лишилося імени української нації.

Така політична коньюнктура накладала на леґіон УСС дуже тяжкі і скомпліковані завдання і вони силою обставин стали не тільки відповідником творення і відновлення збройної сили, але рівночасно політичним чинником із завданням мобілізувати народні маси до визвольної боротьби за свою самостійність. Тому їхня роля була подвійного характеру: військова підготова для себе самих і паралельно політичного характеру — для мас нашого народу. Беручи до уваги ці завдання і порівнюючи їх з елітарними частинами збройних сил Америки і аліянтів, де вони мали тільки одне важливе завдання, а саме: бути авангардом у підготові кадрів, бо у них не було жодних політичних перешкод чи браку підтримки від своїх урядів, то для УСС справи мали цілком іншу ситуацію. Треба було поборювати цілий ряд перешкод зі сторони польсько-мадярських впливових елементів в австро-угорській монархії, включно зі своїми власними людьми, які у більшості не були ще свідомі своїх завдань.

Одначе ці всі поважні перешкоди поборювали УСС, несучи при цьому неспівмірні жертви, бо навіть така самозрозуміла річ, як озброєння вояка була спочатку знехтувана австрійським штабом: їх посилали на фронт зі старими однобоєвими крісами, тоді як австрійська армія мала модерні на той час п'ятинабоєві кріси. Але саме у цьому лежить історичне першенство УСС, що є його незаперечною особливістю. В момент, коли ім'я України було викреслене з пам'яті світу, із соток стрілецьких крісів залунало та понеслося далеко по широкому світі бойове слово в обороні України. Відродилася лицарська традиція України, а свіжі могили УССтрільців, що на них поставлено хрести з прізвищами героїв та з новими гордими написами „Впав за волю України" — стали незаперечним доказом права на вільне, незалежне життя, збагатили нашу націю найкращими цінностями та започаткували геройчний похід українського народу до волі, який триває донині.

Було б гріхом не згадати геройчної епопеї нашого жіноцтва в рядах УССтрілецтва. Українська жінка не залишилася тут позаду, а у всіх етапах боротьби брала участь чи це в бойових операціях, чи в організації шпитальної і морально-фінансової допомоги, організуючи і очолюючи допомогову акцію у всіх більших скупченнях поза фронтом. Ба що більше, вона по закінченні збройної боротьби втягнулася у громадську і підпільну працю, щоб вже в інших обставинах бути разом із своїми друзями УСС-ами в авангарді боротьби за національні права своєї поневоленої нації. А моральним і могутнім мотивом, який мобілізував їх і цілу націю, була віра УСС у її ідею та перемогу.

Якщо повернутися до перевісного порівняння між леґіоном УСС й іншими елітарними частинами чужинецьких армій, то з свого досвіду мушу ствердити, що це є прямо феноменальне явище, бо цього великого впливу історичного відродження нації могли доконати найкращі, які у цей переломний час видала наша поневолена нація. Що цей персонал в рядах УСС був безперечно великого державно-інтелектуального машта бу немає в історичній аналізі найменшого сумніву. Бо лишити для майбутніх поколінь такий великий вклад в усі ланки культури, мистецтва і політичного життя, могли тільки люди непересічних здібностей.

Коли говорити про живучість ідей леґіону УСС, то найкращим доказом є теперішні події на Україні. Минуло понад сорок років сталінського терору, прийшла горбачовська відлига і народ стихійно почав вшановувати пам'ять УСС. Ось, наприклад, на зруйнованих могилах в Івано-Франківську десятки тисяч мешканців міста та околиці взяли участь в Панахиді 18-го червня минулого року, а 30-го липня на горі Лисоні коло 30 тисяч людей взяли участь в урочистостях коло високої стрілецької могили. На Маківці 6-го серпня 15 тисяч осіб з великою кількістю синьо-жовтих прапорів віддали пошану поляглим стрільцям. Це саме повторюється в інших місцевостях України і у Львові. В Києві відзначили цю історичну дату відновленням хреста на могилах Київських Січових Стрільців.

Так, це чин УСС, це на довгу мету поставлений дороговказ для цілої української нації, наказ боротися за свої належні права, жити вільною людиною на своїй прабатьківській землі. І тому з нагоди 75-річчя вимаршу першої сотні УСС до бою під командою сотника Дідушка віддаймо їм нашу пошану і салют!

Осип Труш

В Торонто відзначили Б. Антоненка-Давидовича

В неділю, 19-го листопада, в Торонто відбувся вечір, присвячений пам'яті письменника та мовознавця Бориса Антоненка-Давидовича.

На вечір прибули гості з Америки — директор Осип Зінкевич та молодий Олесь Тимошенко — внук Бориса Антоненка-Давидовича. Олесь є студентом Католицького університету у Вашінгтоні, а приїхав сюди лікуватися від комплікацій, викликаної Чорнобильською радіяцією.

Вечір влаштували Мистецька Рада Конгресу Українців Канади в Торонто, Одумівський журнал „Молода Україна" та Об'єднання українських письменників „Слово".

Заля катедри св. Володимира була заповнена. Оксана Б. Соколик, голова Мистецької Ради КУК, відкрила вечір, привітала закордонних гостей, присутніх та сказала, що саме того дня відбувся в Києві похорон мучеників за волю: Василя Стуса, Юрія Литвина та Олекси Тихого. Тіла їхні привезли з далекого Сибіру. О. Соколик попросила присутніх в одновилинній мовчанці злучитися думками та молитвами з Україною.

Потім передала ведення вечора співредакторові „Молоді України" Олександрові Харченкові. О. Харченко представив Олеся Тимошенка і попросив його до слова. Молодий Олесь розказав про події під час Чорнобильської катастрофи, про те, що ніхто нічого в той час не знав, правда була глибоко засекречена. Тому так багато нещастя і стільки хворих. Ще й сьогодня лікарі не сміють казати, що смерть людини є наслідком радіяції в Чорнобилі. Розміщені по цілій країні тяжко хорі опромінені радіяцією вмирають на запалення легенів, інфаркт (атака серця) та інші недуги. Може пацієнт і дійсно від такої недуги помирає, але ніхто не каже, що недуга є наслідком радіяції. І Олесь мав уже інфаркт, маючи всього 18 років!.. Він радий, що зміг приїхати сюди на лікування. Але він переживає долю тисячів, мільйонів тих, що хворіють в Україні, і для яких немає помочі. Слово Олеся було щире, безпосереднє, та відчувалося в ньому зріла людина, повна переживань і досвіду, а не типічний тутешній 21-літній юнак.

Молодь Торонто зустріла Олеся привітами. Були привіти від ОДУМу, СУМУ, від МУНО, передала привіт одумівка. Шкода, що це були тільки „делегати". Шкода, що проводи організацій не змогли зацікавити молодь, щоб вона прийшла, познайомилася з Олесем та почула правду про долю України з уст однолітка-очевидця.

Побажання ще склали пані Божик від СУК та інж. Я. Соколик від Конгресу Українців Канади в Торонто та інші. Інж. Соколик пригадав, що відразу після катастрофи в Торонті була величезна демонстрація : він там проголосив, що Торонто готове прийняти 10,000 дітей на лікування. Совєтська амбасада тоді сказала, що вся та паніка непотрібна, що там нічого серйозного не сталося... Інж. Соколик знов повторив свою заяву помочі хворим дітям і сказав, що треба розпочати активну дію.

Дай Боже, щоб всі сердечні побажання здійснилися якнайскоріше і Олесь здоровим повернувся до родини, а інші діти мали також нагоду лікуватися.

Для відпруження Оксана Родак виконала на бандурі „Сарабанд" Баха, та інші твори. Її чутлива гра на бандурі завжди приносить слухачам вдоволення.

Редактор Зінкевич у своїй блискучій доповіді згадав письменника мовознавця Бориса Антоненка-Давидовича, в століття з дня народження, його незавидну долю по тюрмах та на засланні. Його працю над нашою мовою нав'язав до „мовного Чорнобиля" в Україні до „літературного Чорнобиля" та до екологічного Чорнобиля" нашої Батьківщини. Ред. Зінкевич, як завжди, збагатив своє слово доказами, статистикою, чим зробив свою доповідь ще цікавішою.

На закінчення Олесь Тимошенко мистецьки прочитав кілька творів свого діда. Олесь сам пише, малює — якраз видав свої різдвяні карточки, та щиро відчуває і передає поетичні твори свого дідуся. Він також вчився в театральному училищі, і як сам каже, там його справжнє зацікавлення та любов. Олесь начитав на тасьму поезії Антоненка-Давидовича і цю тасьму, як і різдв'яні карточки, присутні могли собі на вечорі набути.

Успіх вечора незаперечний. На закінчення подякувала всім Марія Голод, голова „Слова". Кава і солодке ще довго затримали гостей на залі, і присутні мали багато нагоди познайомитися та поговорити з Олесем та редактором Зінкевичем.

О. Бризгун-Соколик

Співпраця двох інститутів

Канадський Інститут Українських Студій, який діє при Альбертському університеті в Едмонтоні підтримуваний державними фондами, відіграє надзвичайно важливу ролю у дальшому розвитку україністичних наук. Інститут має за ціль не тільки плекати досліди й видавати наукові праці, але й сприяти створенню нових катедр чи інститутів українознавства в Канаді. Тому дуже важливою була зустріч 6-го листопада минулого року директора КІУС, проф. Богдана Кравченка з директором найновішої української наукової установи в Канаді о. проф. Андрієм Чировським, директором Інституту ім. Митр. Андрея Шептицького при Святопавлівському Оттавському університеті.

Інститут ім. Митр. Андрея Шептицького, заснований 1986 року при університеті Catholic Theological Union в Чикаго 1-го вересня 1990 року розпочне наукову працю в нових приміщеннях в столиці Канади. Два директори обговорювали цілий ряд проблем, від бюджетів до видавничої стратегії, політики бібліотечних аквізицій та можливостей спільних дій на майбутнє. Порушено теж можливість репрезентації української католицької науки на першому з'їзді Міжнародної асоціяції українців у Києві влітку 1990 р.

Рівно ж обговорено перебіг пертрактацій з університетом св. Павла. Інститут ім. Митр. Андрея Шептицького з часом включатиме принаймні трьох повноштатних професорів та ряд наукових співробітників. Університетським властям вже передано проєкт програм бакалаврату й маґістерки зі східньохристиянського богослов'я. З часом плянується й докторські студії.

КІУС

Наш мільйонер — українська щадниця у Філядельфії

Українці в ЗСА належать до менш заможних етнічних груп під оглядом їхнього фінансового потенціялу. Реальним мірилом цього твердження є наявність кількости українських мільйонерів у цій країні, а їх, на жаль, є дуже мало. Тому й наші впливи на політичному відтинку доволі обмежені і непомітні. А це дуже важливий фактор, бо, як кажуть наші співгромадяни: „моні токс", а наш голос у цьому відношенні є майже нечутний і маловажний.

Справи виглядають дещо краще на відтинку наших банково-фінансових інституцій, таких як кредитові кооперативи і щадниці. З преси відомо, що майно існуючих в цій країні 32-ох українських кредитівок переходить вже суму одного більйона долярів! Українських щадниць на нашому терені є тільки чотири: дві у філядельфії та по одній в Чикаго і Нюарку. Їхнє майно досягає суми 300 мільйонів, а за кілька років напевно перейде півбільйона долярів.

Нав'язуючи до сказаного, хочемо в цій короткій статті подати деякі інформації про українську щадницю у Філядельфії, одну з найстарших наших інституцій, основану в 1918 році, яка відбула свої 71 -ші річні збори 27-го листопада 1989 року в приміщенні УОК Центру. Зборами провадив д-р Василь Саляк, голова Дирекційної Ради, а протоколували інж. Іван Скіра, віцепрезидент-секретар щадниці.

Після затвердження порядку нарад і прийняття протоколу з попередніх зборів, обрано виборчу комісію в складі: З. Романів, Т. Бурка. Ю. Телепко. д-р Ю. Рибак і С. Мілян. Т. зв. „проксі коміті" в особах д-р О. Білик і М. Ганусей, було обрано на засіданні дирекційної ради щадниці. Відтак приступлено до ділового звітування.

Їх запутовала мґр Марта Шиприкевич, президент щадниці. Вона накреслила чіткий діяпазон діяльности щадниці за останній рік, проаналізувала фінансові труднощі, з якими зустрічалися подібні, як наша інституції в минулих роках, особливо у стейтах Тексас, Каліфорнія і Оклягома, що мало теж деякий ефект і на нашу установу. Однак зріст майна нашої щадниці був задовільний: ми досягнули суми 80 мільйонів долярів. Очевидно, до цього зросту немало причинилися кваліфіковані урядники щадниці, її працьовиті директори і, безперечно, ідейне членство української щадниці.

Черговим звітодавцем була Іванна Білик, віцепрезидент-скарбник. Вона повідомила про фінансовий стан нашої установи. Ощадності зросли на 4 мільйони і вони тепер становлять 64.5 мільйона. Наші інвестиції ульоковані на дуже корисних умовах. Позички збільшилися на 5 мільйонів долярів. Щадниця виплатила дивіденди для своїх вкладників на суму 4.65 міл. Наш чистий дохід за минулий рік був понад 800 тисяч долярів. В останньому році виплачено 40 тисяч на наші добродійні цілі. Наше майно досягло суми 80 мільйонів, а це становить зріст коло 7 мільйонів долярів.

У своєму звіті Раїса Євтушенко, голова морґеджово-позичкового відділу, подала детальну характеристику різного роду позичок, які щадниця уділяє своїм членам. Крім гіпотечних і комерційних, ми даємо позички на закуп автомобілів і на оплачення університетських студій. У цьому році надано 193 гіпотечні позички на суму 10.5 мільйона долярів. Нині найбільшими клієнтами-позичковцями української щадниці є нові емігранти з країн Азії, а також новоприбулі поселенці з СССР. Якщо мова про українських клієнтів, то це люди з молодшої генерації, переважно наші професіоналісти і підприємці та молоді бизнесмени.

В обширній дискусії над звітами взяло участь багато присутніх на зборах членів щадниці: д-р Ю. Рибак, інж. Б. Павлюк, М. Ковальчин, мґр В. Яців, М. Бачара, П. Клюк та інші. На їхні запити відносно діловодства і діяльности давали вичерпні відповіді М. Шиприкевич, І. Білик, д-р В. Саляк та інж. І. Скіра. Відтак затверджено точку доповнення до статуту. В дискусії над нею взяли участь М. Шиприкевич, д-р Ю. Рибак, д-р В. Саляк і д-р О. Білик.

Програмовою точкою зборів була доповідь Петра Рубана, колишнього політв'язня московських концтаборів, на тему: „Україна і діяспора — економічні взаємини". Він з'ясував можливості фінансування української спільнотою в діяспорі творення кооперативно-торговельних підприємств в Україні. Це, на його думку, підвело б життєвий рівень наших людей і багатьом забезпечило б джерело праці. Ця дуже цікава ідея прелегента викликала ряд запитань від присутніх, а також фаховий коментар відомого фінансиста мґра І. Шуста, віцепрезидента Нешенел Банку в цьому місті.

Під час короткої перерви члени щадниці мали нагоду віддати свої голоси для вибору двох директорів. Відтак З. Романів, віцепрезидент-адміністратор щадниці, проголосив від імени виборчої комісії висліди ґолосування. На трирічну каденцію до дирекції були обрані д-р В. Саляк та інж. П. Ґурський.

У точці внесків виступали ще деякі учасники зборів, які з задоволенням висловлювали свою радість з цього гарного розвитку і росту нашої фінансової установи. Після закриття зборів численні члени щадниці ще довго гуторили при каві і солодкому про справи, що торкалися плянів діяльности нашої фінансової установи.

О. Б.

Оцим сповіщаємо всю українську побожну громаду в ЗСА, що в суботу, 20-го січня ц. р., після тяжкої недуги, упокоївся у Бозі

бл. п.

Архиєпископ Володимир (Дідович)

правлячий архиєрей Австралійсько-Ново-Зеляндської Епархії Української Автокефальної Православної Церкви.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ розпічнуться в Мюнхені, Зах. Німеччина в суботу, 27-го і в неділю, 28-го січня, після чого домовина з Тлінними Останками Покійного Владики буде перевезена літаком до ЗСА для поховання Спочилого на українському православному цвинтарі св.ап. Андрія Первозванного при Церкві-Пам'ятнику, збудованій на молитовний спогад мучеників і страдників українського народу.

Порядок церковних відправ:

П'ятниця, 2-го лютого, год. 7-ма веч.: Соборна Архиєрейська Панахида в Церкві-Пам'ятнику.

Субота, 3-го лютого, год. 9-та ранку — Соборна Архиєрейська Свята Літургія, Св. Літія і поховання Покійного Владики на цвинтарі Церкви-Пам'ятника.

Після поховання, традиційні спільні Поминки в Домі Української Культури. Добровільні датки на кошти похорону та пам'ятник по Покійному.

Митрополича Канцелярія і Консисторія УПЦеркви в ЗСА

Неминуче...

(Закінчення зі стор. 2)

рів, менаджерів, кооператорів та інших.

В разі підтримки нашої ідеї НРУП візьме на себе зобов'язання силами незалежної, фахово компетентної комісії визначати за конкурсом людей, гідних подібного роду стипендій. Для покриття коштів, пов'язаних із цим, можна частково використовувати Фонд Допомоги Україні, утворення якого українською діяспорою в ЗСА сприйнято в Україні з величезною вдячністю. Це було б найраціональнішим і найпродуктивнішим використанням грошей, зібраних вами.

При підборі кандидатів для навчання в ЗСА ми керуватимемося насамперед такими основними критеріями: 1) участь кандидата в НРУП, 2) фахове підготовлення, 3) вільне володіння українською мовою, 4) бодай мінімальне володіння англійською мовою.

Було би дуже бажано до 15-го березня 1990 року подати до екзекутиви Фонду Допомоги Україні (голова — проф. Тарас Гунчак) відомості про можливі стипендії. Ми просимо вказати назву організації чи установи яка може зробити виклик; бажану спеціяльність і рівень фахової компетенції; орієнтований час приїзду (просимо враховувати, що саме оформлення документів на поїздку до ЗСА забирає чотири місяці) і можливість забезпечення квитками; термін стажування; ім'я адресу і телефони координатора стипендії.

Зі свого боку НРУП нині вивчає можливість запрошувати в Україну фахівців різних галузей економіки і науки для передачі багатющого досвіду, що його має Америка.

Стишім свої амбіції (хто перший, хто послідовніший, хто патріотичніший), а подумаймо над майбутньою долею України і вже сьогодні дещо зробім для того, аби завтра стало таким якого ми хочемо.

ВЧИТЕЛЬСЬКА РЕҐІОНАЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Учасники вчительської реґіональної конференції шкіл українознавства Шкільної Ради Ню Йорку.

Конференція вчителів шкіл українознавства Шкільної Ради третьої округи метрополітального Ню Йорку відбулася в неділю, 3-го грудня 1989 року, в залі Визвольного Фронту при 136, Друга Аве. в Ню Йорку. На конференцію прибуло 30 делеґатів зі шкіл Асторії, Ст. Бавнд Бруку, Випані, Джерзі Ситі, Йонкерсу, Нюарку, Ню Йорку, Пассейку, а також представник від семінару з Гленкова.

За згодою і підтримкою президії Шкільної Ради був створений координаційний комітет, до якого ввійшли директори шкіл: мгр Павлина Андрієнко-Данчук (СУМ), мгр Ольга Кекіш (Самопоміч) — вони відповідали й приготовили конференцію. Було докладено всіх старань, щоб конференція була успішною. Вона відбувалася під гаслом „Рік української мови". Участь взяли директори, педагогічні дорадники і вчителі шкіл українознавства — всі вони походять зі Соборних Земель України: Наддніпрянщини, Галичини, Буковини і Закарпаття. Більшість було молодих вчителів, які в минулому були абітурієнтами шкіл українознавства та вихованцями молодечих організацій Пласту, СУМУ чи ОДУМУ.

Конференцію відкрила, привітала присутніх і нею проводила мґр Павлина Андрієнко-Данчук. Молитву „Отче наш" відмовили всі разом. До президії мґр П. Андрієнко-Данчук попросила о. Ореста Підлипчака, ЧСВВ, катехита з Асторії, мгр Ольгу Кекіш, директора школи „Самопоміч", мґра Івана Кобасу, голову КВОРИ, д-ра Ігоря Гурина, заступника голови Шкільної Ради. А секретарювати попросила Марію Нестерчук, директора школи з Асторії. Присутніх привітали: мґр Іван Кобаса від КВОРИ і д-р Ігор Гурин від Шкільної Ради.

Доповідачі на конференції були заздалегідь повідомлені і мали вже опрацьовані теми. Неможливо передати зміст цих цінних доповідей, але треба ствердити, що всі доповіді були дуже добре опрацьовані й представлені за клясами й предметами: д-р Марія Кіцюк (Йонкерс) „Українська мова в нижчих клясах"; проф. Ірина Дибко-Филипчак (Пассейк) „Послання" Тараса Шевченка; учитель Олександер Редько (школа „Самопоміч") „Навчання української мови у 7-ій клясі"; учителька Ірина Гошовська („СУМ", Ню Йорк) „Українська мова в 2-ій клясі"; учителька Марія Олинець (Ню Йорк „Самопоміч") „Навчання співу від 1-ої до 7-ої кляси"; мґр Павлина Андрієнко-Данчук („СУМ" Ню Йорк) „Морфологічний і синтаксичний розбір речення у старших клясах". З черги забрав слово отець Орест Підлипчак, закликаючи учителів вчити дітей української молитви, української мови, вивчати напам'ять вірші й пісні на різні теми, щоб вправляти і поглиблювати знання рідної мови.

Після обідньої перерви конференцією проводила мгр Ольга Кекіш. Мґр Іван Кобаса повідомив, що КВОР буде мати „Всеамериканське віче" 10-го грудня 1989 року в годині 2:30 по полудні в українському Народному Домі в Ню Йорку, на тему „Збережім українську мову", на яке запрошує школи українознавства, молодечі організації та все громадянство.

Пополудневу програму розпочала учителька „Самопомочі" Євстахія Ґойдиш на тему „Навчання культури у вищих клясах"; учителька Христина Ференцевич (Ню Йорк, „Самопоміч") представила тему „Читання як допоміжний засіб у вивченні української літератури"; д-р Ігор Гурин (Випані, Н. Дж.) подав лектуру для старших кляс (Олеся Гончара „Собор"), проф. Василь Тершаковець (Нюарк) представив практичну лекцію „Історія у вищих клясах"; Леся Драґан („Самопоміч", Н. Й.) тему „Навчання української мови в третій клясі".

Треба признати, що всі доповіді були дуже добре опрацьовані з добре підібраним унаочненням та з допоміжними практичними прикладами.

Мґр Павлина Андрієнко-Данчук подякувала всім учасникам цієї небуденної, дуже корисної реґіональної конференції метрополітального Ню Йорку шкіл українознавства, особливо директорам і тим, що виголосили доповіді і подали показові лекції, подякувала мґр О. Кекіш за частинне ведення конференції, директор М. Нестерчук за секретарство; учителькам „СУМ", Н. Й.: Марусі Решітник і Марійці Чижо за пригощення делеґатів булочками і кавою.

Мґр П. Андрієнко-Данчук ствердила важливість щорічного відбуття таких конференцій по всіх округах шкіл українознавства, наголосивши, що необхідно допомагати молодим учителям та якнайбільше унаочнювати при подачі програмового матеріялу, особливо звернути увагу на мову, на вивчення запасу слів учнями в молодших і старших клясах. Конференція закликає батьків до тіснішої співпраці з директорами шкіл, учителями і батьківськими комітетами; підвищити рівень навчання рідної мови в родинах, церквах, молодечих орагнізаціях — всіма зусиллями допомагати нашим найменшим опанувати рідну мову; конференція звертається до всього українського громадянства — підтримати школи українознавства, українське шкільництво. Зберігаймо душу української дитини! Наша мета — рятувати українську молодь від винародовлення. Україна кличе нас!

Марія Нестерчук

На конференції в Гарварді засновано Американську Асоціяцію Українознавства

У днях 8-го — 9-го грудня минулого року відбулась організаційна конференція Американської Асоціяції Українознавства (ААУ), в якій взяли участь понад сорок п'ять відомих українознавців як українського так і неукраїнського походження, а також спостерігачі з України та Канади. Конференція була підготована Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету і скликана директором інституту проф. Григорієм Грабовичем. Як віце-президентові від Північної Америки Міжнародної Асоціяції Українознавства (МАУ) проф. Грабовичу було доручено цю справу на установчій конференції МАУ, що відбулася 28 травня — 2 червня 1989 року в Неаполі (Італія). ААУ буде відтепр третьою національною асоціяцією в складі МАУ. Першою була заснована в жовтні 1989 року Українська асоціяція (Республіканська асоціяція українознавства РАУ), президентом якої обрано відомого українського інтелектуаліста Івана Дзюбу; другою — проголошення в листопаді 1989 року Італійська асоціяція, що її президентом став проф. Ріккардо Піккіо, добре знаний у світі славіст, багаторічний співробітник Українського Наукового Інституту.

Конференція в Кембріджі складалась з трьох робочих семінарів і заключного прийняття. Перше засідання, головою якого був проф. Іван Фізер з Ратґерського Університету, було присвячене доповідям про загальний стан українознавства, справі заснування і плянам, а також попередньому обговоренню статуту ААУ. У вступному слові проф. Грабович коротко виклав складну передісторію МАУ, де відзначив, що першу спробу заснувати її в 1968 році на Міжнародному конґресі славістів у Празі спіткала така сама доля, як і Празьку весну: тепер, одночасно з відновлюванням свободи в Східній Европі та великими змінами в СРСР, ми стали свідками загального українського відродження, частиною якого можна вважати і історичний перелом в ділянці українознавчих студій. Промовець вказав, що заснування МАУ було прийняте з великим ентузіязмом на Україні, зокрема в середовищі активних діячів національної віднови, ААУ, наголосив проф. Грабович, буде заснована на базі широкого представництва науковців, і її сила полягатиме в тому, що це буде загальнодержавна американська, а не вузько етнічна організація, і що вона розвиватиме українознавство як на національному, так і на міжнародному рівні.

Другим промовцем був академік Віталій Русанівський, президент МАУ, який брав участь у спонсорованому Айрексом (IPEX) радянсько-американському симпозіюмі з питань українського літературознавства, що відбувався в Українському Науковому Інституті протягом двох попередніх днів, а на установчій конференції був присутнім як спостерігач. Д-р Русанівський привітав учасників від імени Міжнародної Асоціяції та її Комітету і розповів про допомогу Академії Наук України у справі організації київського представництва МАУ. Він говорив також про заснування Української асоціяції українознавства (РАУ) і підкреслив надзвичайну важливість для функціонування української науки в міжнародному контексті, що єдине може ґарантувати їй майбутній розвиток та високий рівень.

Також відзвітували голови трьох головних комісій МАУ: проф. Омелян Пріцак (Гарвард) говорив про роботу Археографічної комісії, в якій Український Науковий Інститут особливо активний, директор Канадського Інституту Українознавства д-р Богдан Кравченко схарактеризував роботу Видавничої комісії, д-р Ярослав Ісаєвич директор Інституту суспільних наук у Львові розповів про роботу Бібліографічної комісії. Д-р Геннадій Боряк секретар київської Археологічної комісії Академії Наук України говорив про далекосяжні пляни комісії, серед яких перш за все перевидання великим накладом: 100,000 чи навіть 150,000 примірників, „Історії України-Руси" Михайла Грушевського, а також його „Історії української літератури".

Наступна частина першого засідання була присвячена обговоренню першої частини запропонованого статуту. В дискусії взяли участь професори Василь Маркусь (Університет Лойоли), Мирослав Лабунька (Університет ЛяСаль). Дмитро Штогрин (Університет Іллінойс). Любомир Винар (Кент Стейт Університет), Іван Коропецький (Університет Темпл), Ярослав Пеленський (Університет Айови), Ярослав Білинський (Університет Делаверу, Президент УВАН), Ярослав Падох (Президент Наукового Товариства ім. Шевченка), Тарас Гунчак (Університет Ратґерс) та Патриції Герліґи (Браун). Було обрано також Ревізійну комісію у складі д-ра Осипа Данка (Єйл), професорів Зені Сохор (Кларк) і Ореста Пелеха (Д'юк).

Розгляд різних пропозицій щодо складу секцій майбутнього Конґресу і щодо його програми став приводом для конкретного і ділового обговорення важливих наукових проблем. Майже всі присутні брали участь у дискусії. Більшість з них підкреслювали необхідність глибшого дослідження тих ділянок історії, літератури, політології та інших українознавчих дисциплін, які були занедбані або заборонені в совєтській Україні. Академік Русанівський, виступаючи від імени оргкомітету, заявив про намір включити до програми якнайбільше із запропонованих тем. Визначену кількість учасників з кожної країни Академія наук запросить за свій рахунок, всі інші, чиї доповіді будуть прийняті Вибірним комітетом (функції якого від імени МАУ буде виконувати її Бюро), зможуть прибути на власний кошт.

Після завершення наукових засідань відбулось прийняття для відзначення заснування нової Асоціяції. Коротку формальну частину цієї зустрічі започаткував проф. Грабович, який подякував присутнім за участь і за відданість справі розвитку українознавства. Новообраний президент Американської асоціяції українознавства проф. Фізер говорив про складні проблеми і захоплюючі перспективи українознавчих студій. Гідним завершальним акродом став короткий але красномовний виступ одного із засновників „Руху" д-ра В'ячеслава Брюховецького, який був учасником Гравардського літературознавчого симпозіюму і спостерігачем на установчих зборах ААУ. Він підкреслив необхідність єдности і принциповості, щоб забезпечити успіх Українського відродження, в якому важлива роля має належати і новоствореній асоціяції науковців.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

(Закінгення зі стор. 4)

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
47 Циган Андрій *
94 Тромблій Едвард *
120 Горчак Олексій
174 Климишин Олександра; Латишевський Андрій *
217 Дащишак Іван
268 Моссоп Дебора

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
41 Бутера Ґлендіна
418 Болеховський Іван *, Марія; Дерзко д-р Микола, Долішній Василь; Галамай Галина; Гарасовський Богдан *; Голіян Юрій *; Головнич Кларенсі *, Таня; Голубінський Ігор *, Лідія, Христина; Ігнатович Іван *; Когут Маркіян *; Ковальчук Тарас *; Кривоніс-Гулак Леся; Кравець Ольга; Мек Юрій *; Мельник Іларій *, Ірма; Тисяк Рей *; Халупа Михайло *
430 Ковальчин Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
105 Дзичко Михайло
153 Шкільник Евген *
200 Піскор Стефан *
206 Ковальчук Василь *
277 Назаркевич Василь *; Шевчук Михайло
320 Баб'як Іванна
346 Лаврів Михайло *
347 Сущик Теодор *
349 Шервін Едвард *
418 Голубінський Володимир
419 Штендера Евген *
441 Солтанюк Григорій *
444 Добровний Нетті
445 Тарнавецький Михайло
446 Ходорівський Михайло *
450 Процик Володимир *
456 Ризуняк Микола *
460 Яремченко Борис
464 Галюк Володимир
487 Тютюнник Микола
488 Лосінський Ерна

Відкриття...

(Закінчення зі стор. 3)

роздумів, пояснення яких автор дає вже у самих назвах: „Пересторога", „Затихлі струни", „Реквієм", „Голос моєї душі"... Різноманітні теми порушує Іван Марчук у своєму лейтмотивному розділі: тема єдности людини та природи („Нерозлучні", „Коні і люди"), тему космосу („Безконечність"), тему бездуховности, цивілізації („Сліди, полишені вітрами"). Всі болі та проблеми людства стають і біллю мистця, тому цей розділ такий важливий і у творчості Івана Марчука.

Мотиви проростання і світла пронизують усю творчість. Пейзажі мистця дивують своєю філіґранною мережаною манерою виконання. Він добивається дивовижних ефектів світла місячного сяйва технікою, властивою лише для нього та його пейзажів. Від краєвидів Марчука віє елегійним спокоєм, природа наче зачарована місячним сяйвом, розсипаним по всій картині. Ілюзію світла, простору, де немає жодного звуку, а повне безголосся, оніміння, ніби в казковому сні, передає мистець у картині „Зачарована тиша".

Розділ „Цвітіння" — проростання, поема, присвячена життю вічному. Білий ромен, червоні маки, півонії виходять із Землі до нас, вони є ми, наші душі, наші помисли. Гіперреалізм в поєднанні з сюрреалістичними елементами створює фантастичну гармонію у відтворенні епічности цього розділу.

Розділ „Абстрактні композиції" виконаний акварельною технікою. Композиції побудовані на принципі переломлення форм та ліній, кольористичних контрастів створюють калейдоскоп мотивів природи. Мистець ці композиції малює здебільшого під час своїх безкінечних поїздок. Вони легкі, розкуті, відрізняються від насичености образів інших циклів.

Потім Іван Марчук коротко сказав про себе. Він відзначив, що все своє життя віддав творчому покликанню. Після закінчення інституту, переїхав до Києва, і відтоді розпочав творити. „Я постановив собі або займатись сільським господарством або мистецтвом. І з того часу не мислю і не живу, коли не творю". Мистець подякував працівникам Музею за організацію виставки.

„Крисмас"...

(Закінчення зі стор. 2)

сі і вірять, що таке усамостійнення довело б до сполітизування Церкви та духовного її упадку.

Це дуже відрадне явище, що така „неєдність" у нас існує, бо це доказ, що ми мислимо і шукаємо розв'язок проблем. Жалюгідне тільки те, що кожна з тих ідеологічних чи громадських груп хоче приписати собі монополь на правду, і в тому джерело нетерпимости і нетолеранції серед нас. Різдво це добра нагода пригадати нам, що ми тільки пілігрими на шляху до Правди, мізерні шукачі, а не її носії, чи посідачі. Толеранція до поглядів інших є основною чеснотою людини і християнина. Любови не навчитись. А практикувати толеранцію не так важко, коли є позитивна настанова до неї. На жаль, у нас навіть у час Різдва нема проявів, чи хоч натяків, що розуміємо вагу цієї чесноти.

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІЯСПОРІ присилати грошеві пожертви на закуп і перевезення в Україну ліків, вітамін, харчів, одягу тощо для хворіючих від надмірної радіяції дітей в Україні.

Хай це буде Вашим різдвяним подарунком для української дитини.

Моя пожертва .... дол.

Чек виписувати на Children of Chornobyl Relief Fund.

....

Ім'я і прізвище

....

Адреса

Пожертви просимо висилати на адреси:

Children of Chornobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

або

Children of Chornobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

УПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Дітройт, Миш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в НЕДІЛЮ, 11-го ЛЮТОГО 1990 р.
о год. 3:00 по пол.
в залі Округи Союзу Українок Америки

27040 Ryan Road, Warren, Mich.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів: **20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506.**

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1 Відкриття і схвалення порядку нарад
2 Ствердження правосильности зборів
3 Вибір Президії
4 Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5 Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6 Дискусія над звітами і їх прийняття
7 Вибір нової Управи
8 Слово головного касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
9 Плян праці на біжучий рік
10 Внески і запити
11 Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьме участь:

УЛЯНА М. ДЯЧУК — головний касир УНС

За Управу Округи:

Д-р Олександер Серафин, голова *Роман Лазарчук,* секр.
Ярослав Бзюк, касир

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ГРИГОРІЙ ЛИСКО, член УНС Відд. 92-го ім. Івана Франка в Портленд, Ореґон, помер 27-го вересня 1989 року на 68-му році життя. Нар. 28-го вересня 1921 року в селі Бонарівці, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку брата Йосифа, племінника Андрія і племінницю Веславу Кропа всіх у Польщі. Похорон відбувся 2-го жовтня 1989 року на цвинтарі Форест Ловн Меморіял Парк в Гресгем, Ореґон.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Горбулик, секр.

МАРІЯ Н. КОНКЛІН, член УНС Відд. 256-го ім. св. Івана Хрестителя в Рівергед, Н.Й., померла 18-го червня 1989 року на 51-му році життя. Нар. 17-го липня 1937 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1975 р. Залишила у смутку мужа Вілліяма; дітей Кендайз, Кайл, Келлі і Крис та одного внука. Похорон відбувся 21-го червня 1989 року на цвинтарі св. Івана в Рівергед, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Кирило Безкоровайний, секр.

ЙОСИФ ГУМІНЯК, ЧЛЕН УНС Відд. 220-го ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл., помер 20-го листопада 1989 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку синів Торренса і Данила, доньку Донну, сестру Стефанію Пуцило та 4-ох внуків Джіма, Джоя, Николу та Лі-анну. Похорон відбувся 24-го листопада 1989 року на цвинтарі св. Марії в Еверґін Парк, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ВОЛОДИМИР СТІВЕНС, член УНС Відд. 40-го ім. св. Арх. Михаїла в Торонто, Канада, помер 10-го жовтня 1989 року на 77-му році життя. Нар. 1912 року в Україні. Залишив у смутку дружину Анну, одруженого сина та двоє внуків. Похорон відбувся 13-го жовтня 1989 року на цвинтарі Парк Ловн в Торонто, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 18-го ЛЮТОГО 1990 р.

Нюарк, Н. Дж. Звичайні загальні збори 371-го Відд. о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. із звичайним порядком нарад та вибором делеґата на 32-гу Конвенцію УНС. Проситься про численну участь. — В. Сенежак, предс., М. Дереш, секр.